

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

לפני כבוד השופטת ליאת דהן חיון

תובעת

א.ב.ת"ז 024274300

באמצעות ב"כ עו"ד יגאל בן חיים

נגד

נתבע

א.ו.ב.ת"ז 024274672

באמצעות ב"כ עו"ד דור שוורץ

פסק דין

ענייניו של פס"ד בתביעות הדדיות ועניינין סעד הצהרתי, פירוק שיתוף, איזון משאבים ומזונות אישה.

רקע בקצרה:

1. התובעת (להלן: "האישה או התובעת") והנתבע (להלן: "האיש או הנתבע") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 1992.XX, נפרדו האחד מהשני ביום 14.XX וטרם התגרשו זמ"ז בגן פיטורין. מנישואין אלה נולדו שלושה ילדים: י', בן כ – 28 שנים, בגיר; ג', בן כ – 24.8 שנים, בגיר; ש', בת כ – 20, בגירה.

2. מועד הקרע נקבע ליום 14.XX.

3. בין הצדדים התנהלו 9 הליכים ולפניי תלויים ועומדים הליכים כדלקמן:

תביעות האישה כנגד האיש:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

תמ"ש XXX – במסגרתה עותרת לפס"ד הצהרתי הקובע כי זכאית להירשם כבעלת מחצית מזכויות בדירת מגורים אותה ירש האיש במהלך החיים המשותפים (להלן: "דירת הירושה");

תמ"ש XXX – במסגרתה עותרת לחיוב הנתבע במזונות הקטינה ובן החייל (דאז) ומזונות אישה.

תביעות האיש כנגד האישה:

תמ"ש XXX – במסגרתה עותר האיש לאיזון משאבים ובכלל זה לפירוק שיתוף זכויות הצדדים בדירת המגורים המשותפת.

תמ"ש XXX – לקביעת מזונות קטינה (דאז) ודחיית מזונות אישה.

החלטת מזונות זמניים, ומזונות אישה זמניים;

4. ביום 16.XX נפסקו דמי מזונות זמניים עבור הבת הקטינה והבן החייל (דאז) וכן מזונות האישה. במסגרת ההחלטה נאמדו בין היתר החוזרי הלוואות הצדדים ששולמו באמצעות האיש בסך כולל של 6,561 ₪ לחודש וכן הלוואת המשכנתא וביטוח חיים בסך של 3,246 ₪ (להלן: "ההחלטה").

5. שכרו של האיש נאמד בסך של 20,900 ₪ ושכרה של האישה נאמד בסך של 4,380 ₪;

6. בהתאם להחלטה חוייב האיש בדמי המזונות בסך של 2,000 ₪ עבור הקטינה, 650 ₪ עבור החייל ומלוא הוצאות החינוך והבריאות. עוד חוייב האיש בתשלום חודשי בעבור הלוואת המשכנתא חלף חיוב במזונות אישה. יוער שהחלטה לא הטילה חובה אופרטיבית על האיש לשאת בתשלומים החודשיים בעבור ההלוואות, ברם אין חולק בין הצדדים, וכפי שיבואר בהמשך, שעשה ועושה כן, עד ליום זה.

7. בדיון שהתקיים ביום 19.XX הסכימו הצדדים על מתן פס"ד בעניין משמורת הקטינה בידי האם, ולא נקבעו זמני שהות נוכח כך שפס"ד ניתן ערב יום הולדתה ה- 18 (ראו: עמ' 39 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

8. מזונות הקטינה נקבעו בפס"ד בהסכמה, ולפיו הוראות החלטה מיום 16.XX נותרו על כנם, תוך שמסיום כיתה י"ב או תחילת השירות הצבאי, לפי המאוחר מבין השניים יישא האיש במזונות הבת החיילת בסך של 650 ₪. כן, הוסכם שתביעת האישה למזונות תתברר במסגרת הדיון (ראו: עמ' 38 לפרוטוקול).

חוות דעת שמאי;

9. בבעלות הצדדים, במשותף ובחלקים שווים, דירת מגורים (להלן: "דירת המגורים").

10. חו"ד שמאי הוגשה לתיק ביום 16.XX בהתאם לה אמד את שווי דירת המגורים כפנויה וחופשית מכל חוב ושעבוד בסך של 1,240,000 ₪. יצויין שעל הדירה רובצת משכנתא.

חוות דעת אקטואר;

לתיק ביהמ"ש הוגשו ארבע חוות דעת, הכוללות תיקונים ותוספות כדלקמן:

11. חוות הדעת הראשונה מיום 15.XX בה קבע האקטואר חלופות לאיזון כדלקמן:

על פי חלופה א' (היוון זכויות) על האיש להעביר לידי האישה סך של 1,186,159 ₪; סכום זה כולל היוון פנסיה צפויה, פדיון ימי חופשה, מענק פרישה, זכויות פנסיוניות, מיטב דש קרה"ש, מוניטין אישי בהפחתת הלוואת מעסיק, זכויות פנסיוניות של האישה והשלמת פיצויים של האישה.

על פי חלופה ב' על האיש להעביר לידי האישה סך של 170,761 ₪ הכוללים את המוניטין האישי בהפחתת הלוואת מעסיק; איזון ביום 18.XX בו יעביר האיש לידי האישה סך של 33,289 ₪ עבור מיטב דש קרה"ש; איזון ביום פרישת האיש מעבודתו בו יעביר האיש לידי האישה סך של 164,464 ₪ הכוללים פדיון ימי חופשה ומענק פרישה בהפחתת השלמת פיצויים של האישה; איזון הפנסיה לפיו יעביר האיש בשיעור של 32.27%; חסכון פנסיוני באמצעות צבירת כספים, העברה בשיעור של 50% הדדי (העברת האיש לאישה והאישה לאיש).

12. לאור הסתייגויות מהקבוע בחוות הדעת וטענה שחלק מהזכויות ו/או החובות לא נבחנו על ידי האקטואר, נקבע שהמומחה ישלים את חוות דעתו, כאמור בהחלטה מיום 16.XX. יוער כי לטענות הצדדים, כמו גם עדות המומחה (בעמ' 40, ש' 25-23) ההבדל בין חוות הדעת מיום 15.XX לחוות

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

1 הדעת מיום 16.XX הנה בסוגיית עדכון החובות. ככל וביהמ"ש ייקבע שהחובות הינם של האיש
2 בלבד, יש לגרוע אותם מחוות הדעת המעודכנת (ראו: עמ' 41, ש' 9-11).

3
4 13. ביום 16.XX נערכה חוות דעת שנייה במסגרתה פירט המומחה את חובות הצדדים כדלקמן:

5 **בנק 1** – עו"ש, הלוואות, כרטיסי אשראי, בהפחתת משכורת הבעל מחודש 12/14 וחסכון דיוור
6 שקלי: 256,493 ₪ (-);

7 **כרטיסי אשראי חוץ בנקאיים** – כרטיס YYY וכרטיס YYY: 37,938 ₪ (-);

8 **בנק 2** – הלוואה: 12,716 ₪ (-).

9 **סה"כ חובות והלוואות** – 307,147 ₪ (-)

10 **משכנתא** – לחודשים 1/15-3/16 ולגביהם נקבע בהחלטה שיפוטית כי אלה יהיו חלף מזונות
11 אישה: 44,290 ₪.

12 לאור חובות הצדדים קבע המומחה **בחלופה א'** שעל האיש להעביר לאישה סך של 1,010,441 ₪
13 נכון למועד חוות הדעת. בהתאם **בחלופה ב'** לאור החובות, ההלוואות והחסון המשכנתא על
14 האישה להעביר לאיש סך של 4,957 ₪, נכון למועד חוות הדעת.

15
16 14. ביום 16.XX ניתנה החלטה בה נקבע שבחוה"ד הראשונה נמצא רכיב הלוואות המעסיק שאינו
17 מופיע בחוה"ד השנייה. אשר על כן, נתבקש המומחה להגיש חוה"ד שלישית וסופית, הכוללת את
18 הזכויות והחובות, כאשר בפרק נפרד יאמוד את רכיב פערי ההשתכרות לרבות ציון הערך הגולמי
19 ולאחר הפחתת לגורמי הסיכון, כשרון אישי וכיוצ"ב, ואלה יהיו נותנים לשיקול דעת ביהמ"ש.

20
21 15. ביום 16.XX נערכה חוות דעת שלישית במסגרתה ביאר המומחה והבהיר שחוות הדעת הראשונה

22 לקחה בחשבון את זכויות הצדדים ממקום העבודה, ובכלל זה הלוואות האיש ממקום עבודתו,
23 והוספו רק חובות שמידע לגביהם התקבל לאחר עריכת חוות הדעת ולפיכך לא היה מקום לציין
24 את הלוואות המעסיק שנלקחה בחשבון בחוות הדעת הראשונה. בחוות הדעת השלישית קבע
25 המומחה כדלקמן:

26 **שווי רכיב פערי ההשתכרות** – חושבו בסך של 379,933 ₪ (כאמור בחוה"ד הראשונה) כך שחלקה
27 הגולמי של האישה הינו בסך של 189,967 ₪.

28 **חלופה א'** – האיש יעביר לאישה סך של 820,474 ₪ נכון למועד עריכת חוות הדעת;

29 **חלופה ב'** – כקבוע בחוה"ד הראשונה, הכוללת את פערי ההשתכרות, האיש יעביר לאישה סך של
30 192,796 ₪. ככל ויש להפריד את פערי השכר, על האיש להעביר לאישה סך של 2,829 ₪ בעת
31 פרישתו מהעבודה וככל שיקבל כספי פדיון ימי מחלה יהיה עליו להעביר מתוך הפדיון בהתאם
32 לחלק המיוחד לתקופת השיתוף.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

16. ביום 19.XX ובטרם הוגשו הסיכומים ביקשה האישה לעדכן את חוות דעת האקטואר וזאת נוכח תיקון תקנת היעדר ביטחון תעסוקתי שאושר ע"י ביה"ד לעבודה ולפיו השוו בין תנאי YYY לבין UUU. בהחלטתי מיום 19.XX נתבקש המומחה לבחון את טענות האישה. **ביום 20.XX הוגשה חוות דעת רביעית**, בה ציין המומחה שלאור אישור YYY בדבר היעדר קביעות שעתיד האיש לקבל לידיו במונחי ברוטו, ערך חישוב של הסכומים שעתיד האיש לקבל לאחר מיסים ובהתאם לשיעור המס השולי של האיש, וקבע תשלום לאיזון בהתאם לחלופות כדלקמן:

חלופה א' – חלופה מהוונת ליום עריכת חוות הדעת הקובעת שהסכום לאיזון ביחס לרכיב זה הינו 28,200 ₪.

חלופה ב' – עד לפרישת האיש מYYY יעביר לידי האישה 34.6% מהסכום שיגיע לידיו נטו, ומיום הפרישה, בהנחה שהאישה תקבל לידיה את תשלומי הפנסיה, תהא זכאית ל- 32.27% מהקצבה החודשית של האיש; אשר על כן, קבע, ששיעור של 32.27% מתוך 34.6% מגיע לאישה בגין תוספת היעדר קביעות וזאת באמצעות חלוקת הקצבה החודשית, ובהתאם לכך מיום הפרישה ועד לשנת 2034 יהיה על האיש לשלם לאישה את ההפרש, בשיעור של 2.23%.

להלן עיקר טענות הצדדים:

17. הצדדים חלוקים בסוגיית הזכויות בדירת המגורים אותה קיבל האיש בירושה למחציתן טוענת האישה, פירוק השיתוף ואיזון המשאבים (ובכלל זה קביעת החלופה לאיזון על פי חוות דעת האקטואר, פירעון החובות המשותפים, פערי השתכרות ואופן ביצוע התשלום, טענות האישה לחלוקה בלתי שוויונית ופירוק השיתוף בדירת המגורים) וטענות האישה למזונות אישה. אביא להלן את טענות הצדדים בהתאם לסוגיות האמורות לעיל, ואדון בהן על פי סדרן.

תמ"ש XXX: תביעה לפס"ד ביחס לזכויות דירת הירושה;

18. **לטענות האישה** לאחר מגורי הצדדים בעיר.. ובעיר..., רכשו דירת מגורים שפרטיה לעיל, וזאת בין היתר באמצעות עזרה מאחותה בסך של 100,000 ₪. כמו כן, במהלך השנים נפטר קרוב משפחתה שהוריש לה סך של 26,000 ₪ ואלה הופקדו לחן המשותף, באמצעותו התנהלו הצדדים במהלך שנות נישואיהם.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

19. באשר לדירת הירושה אותה קיבל האיש לאחר מות סבתו בחודש 10/10, היה ברור שהינה משותפת, וזאת בין היתר לאור העובדה שדמי השכירות (בסך של 1,000 ₪ בחודש) הופקדו לחן-המשותף כמפורט בתצהירה מיום 18.XX; לדבריה, הצדדים עשו שימוש בכספי השכירות לצורך התא המשפחתי וכן העניקו רשות לבן הבכור להתגורר בה לאחר שיפוצ הדירה על ידם. בנוסף, הדירה הושכרה לצדדי ג', כמופיע בהסכם שכירות שצורף לכתב התביעה, עליו הייתה חתומה. לעניין זה מציינת האישה כי האיש טען שהמדובר בהסכם מזויף ברם לא עתר למינוי מומחה לבחינת האמור.

20. לאור הטעמים המפורטים לעיל כמו גם פסיקות בית במשפט בשורה של פסקי דין שצורפו לכתבי הסיכומים, סבורה האישה שביחס לדירת הירושה היה שיתוף ספציפי ומכאן יש מקום לקבוע שזכאית להירשם כבעלת זכויות במשותף עם האיש ויש להורות על פירוק שיתוף גם ביחס לנכס זה.

21. לטענות האיש חרף צוואת הסבתא המנוחה עד ליום זה לא התבקש ולא ניתן צו קיום צוואה. האיש מכחיש שהייתה כוונת שיתוף, וזאת ניתן ללמוד לדידו בין היתר מעובדה שהאישה לחצה עליו למכור את הדירה לכיסוי החובות והוא סירב לעשות כן בכדי שהכספים שיתקבלו לא יזקפו כחלק ממסת הנכסים של התא המשפחתי.

22. לגרסתו, סבתו ז"ל אפשרה לו עוד בחייה להשכיר את דירת הירושה וליהנות מפירות דמי השכירות בסך של 1,000 ₪ בחודש, וסכום זה הועבר לידיו, מאז ומתמיד, במזומן, ושימש אותו לצרכיו הפרטיים. לראייה, לגרסתו, לא ניתן להצביע על הכנסה זו בחן-המשותף של הצדדים.

23. כמו כן, טוען האיש שמעולם לא נאמר לאישה או הובטח לה שדירת הירושה תהא משותפת לצדדים. גם אחותה, תמר שהעידה בפני ביהמ"ש אינה מתארת התחייבויות מפורשת, אלא כי הסיקה שדירת הירושה משותפת, ולטענתה דמי השכירות שולמו במזומן.

24. עוד טוען האיש שהסכם השכירות שצורף אינו אותנטי; לגרסתו, הסכם זה היה בדירת המגורים המשותפת של הצדדים שם מתגוררת האישה והיא פעלה להוסיף את שמה להסכם בכתב יד שונה ובגוון דיו שונה. מכאן, לא בכדי לא צורף הסכם במקור על אף שהיה בהישג ידה. מוסיף האיש וטוען שממילא האישה מעולם לא טיפלה בהשכרת הדירה או בגביית דמי השכירות על אף שידעה את זהות השוכרים.

תמ"ש XXX: פירוק שיתוף ואיזון משאבים;

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

25. לטענות האשה באשר לחובות והלוואות, יש להטיל את מלוא חובות הצדדים, אשר הסתכמו בתחילה בסך של כ- 250,000 ₪, להערכתה, לחובת האיש משלושה נימוקים עיקריים; האחד שאף בהיעדר החלטה שיפוטית התחייב לעשות כן עת שוחחו הצדדים יחד עם אחותה, בסמוך למועד בו עזב את בית הצדדים וזאת לאחר שבחנו יחדיו את הכנסותיהם, צרכיהם והוצאות הצפויות להם. על כן, כיום, אינו יכול לטעון שהמדובר בחובות משותפים. השני קשור בכך שאינה יודעת לשם מה נלקחו ההלוואות וסבורה שאלה נלקחו לצורך מימון בנות הזוג שהיו לאיש בזמן נישואיהם. השלישי קשור בכך שההלוואות נפרעו ברובן, זולת הלוואה אחת שיתרתה לסילוק הינה כ- 45,000 ₪.

26. ביחס לאיזון זכויות הצדדים בהתאם לחוות דעת האקטואר, עותרת לאיזון הזכויות על דרך ההיוון, בהפחתת תשלומי החובות כאמור לעיל, אותם יש לזקוף לחובת האיש בלבד, ומכאן שלדידה, עליה לקבל סך של 1,186,159 ₪ כקבוע בחוות הדעת הראשונה.

27. לעניין פערי ההשתכרות סבורה שאלה נקבעו ע"י האקטואר בערכים נמוכים ולדידה יש להורות על תשלום עיתי חודשי בסך של 8,000 ₪ המהווים פחות ממחצית הסכום שמגיע לה (בהתאם לחישוב אותה ערכה ולפיו זכאית למחצית מסכום הכנסתו של האיש). ככל וביהמ"ש לא ייקבע תשלום עיתי חודשי, אזי יש לבצע חלוקה בלתי שוויונית של רכוש הצדדים כפי שיפורט בהמשך.

28. עוד עותרת האשה לחלוקה בלתי שוויונית של זכויות הצדדים בדירת המגורים וזאת בהתאם לסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון; לדידה, חלוקת הרכוש צריכה להביא לשוויון תוצאתי, ולא די בחלוקה טכנית בלבד. לפיכך, ובהתאם לפסיקה שצורפה לכתבי הסיכומים, שעה שהיכולת הכלכלית של הצדדים שונה בפער משמעותי וחרף זאת היא שיתפה בכספי הירושה שהוענקו לה, נוכח התנהלותו הכוללת של האיש יש לקבוע שזכאית לקבל 80% מדירת המגורים.

29. לטענות האיש באשר לחובות והלוואות עסקינן בחובות משותפים שנוצרו בשל התנהלותה הפזרנית של האשה שחרף הכנסתו הגבוהה לא הגדילה הכנסתה וגרמה לכך שהוצאות הצדדים יהיו הרבה מעבר ליכולתם הכלכלית, כך לדוגמא, לדבריו, ניתן לראות מפירוט כרטיס האשראי של אישה שהוצאותיה הממוצעות בעבור ביגוד הינן בסך של 3,000 ₪ בחודש. מבלי לפגוע באמור סבור שהאשה לא הוכיחה טענתה ולפיה החובות שנוצרו קשורים "במימון בנות הזוג שלו", וזאת חרף העובדה שכלל נתוני העו"ש וכרטיסי האשראי, בזמן נישואיהם, עמדו לפניה עת ניהלו חן-משותף.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

30. ביחס לאיזון זכויות על פי חו"ד אקטואר ואיזון פערי השתכרות, סבור שעל פי פסיקת בתי המשפט אין לכפות הוון זכויות כשאינו מסכים לכך, וממילא אינו יכול לעמוד בתשלום הסכום באופן מהוון המסתכם בסך של 820,474 ₪ על פי חוה"ד השנייה (המפחיתה את תשלום החובות על-ידו); אשר על כן סבור שיש לקבוע את התשלום בהתאם לחלופה השנייה הקבועה בחוות הדעת. עם זאת, באשר לאיזון פערי השכר, על פי הפסיקה ובהתאם לעדות המומחה, יש לשלם באופן מהוון ובסך של כ – 190,000 ₪.

31. עוד סבור האיש שיש לדחות את טענות האשה לחלוקה בלתי שוויונית; לדבריו, פערי ההשתכרות מאוזנים במסגרת חוות הדעת וממילא אין בהם לכשעצמם עילה לביצוע איזון בלתי לא שוויוני. סכום הפיצוי הנעוץ בפערי השכר יש בו די בכדי ליתן לאישה אפשרות אמיתית לרכוש השכלה ולשקם עצמה. באשר לדירת המגורים סבור שלאור משך הזמן שחלף מאז ניתנה חוות הדעת, ולאור עליית המחירים המתמדת בשוק הנדל"ן, ערכה עלה וכיום שוויה כ – 1,400,000 ₪, ומכאן, דרך המלך למימוש הנכס הינה באמצעות מכירת הזכויות בשוק החופשי.

תמ"ש XXX, תמ"ש XXX: מזונות אישה;

32. לטענות האשה – התייתמה מהוריה בגיל 12 והכירה את האיש בגיל 16. הצדדים התחתנו בגיל צעיר ועל כן נוצרו יחסי תלות הקשורים בכך שהתפתח מקצועית בעבודתו בYYY ומשמש בתפקיד בכיר כמו גם התפתח אקדמאית בעוד היא אפשרה את היעדרותו הממושכת לטובת משמרות ו/או השתלמויות, עבדה בעבודות מזדמנות, לא רכשה השכלה ו/או מקצוע והייתה אמונה על ניהול משק הבית.

33. לדבריה הקרע ביחסים נוצר בעקבות רומן שהתנהל והאיש התוודה לפניו. בעקבות כך עזב את הבית ועבר להתגורר בדירת הירושה, תוך שהגיעו להסכמות לפיהן יישא במלוא החובות והלוואות וישלם לידיה סך של 2,000 ₪ מידי חודש. לדבריה, לא ראתה לנכון לפרק את התא המשפחתי ומכאן הגישה בקשה לשלום בית לבית הדין הרבני.

34. לטענתה, על פי החלטת ביהמ"ש (מזונות זמניים) הוטל על האיש תשלום מזונות עבור הבת הקטינה (דאז) והבן החייל, ומלוא הוצאות החינוך והבריאות, כאשר כיום הבת כבר חיילת והוצאות הבריאות והחינוך הופחתו משמעותית. כמו כן, הוטל על האיש חיוב בתשלום חלקה בתשלומי המשכנתא חלף מזונות אישה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

35. האישה מאשרת שהאיש שילם את ההלוואות והחובות של בני הזוג, ואולם לדבריה, כיום, מרביתם סולקו, למעט הלוואה אחת שיתרתה בסך של כ- 45,000 ₪ והחזר החודשי בגינה כ- 1,618 ₪. על כן, לנוכח הפחתת דמי מזונות בעבור הילדים, העובדה שהאיש אינו נושא בהוצאות מדור עת מתגורר בדירה הירושה והוצאות אחזקת המדור בעבור נכס זה זניחות, אינו נושא בהוצאות רכב ואלה ממומנות ע"י YYY, סבורה האישה שהכנסתו הפנויה של האיש אף גדולה מזו שהייתה ערב פסיקת דמי המזונות הזמניים זאת בזמן שהיא הוצאה לחל"ת ומצבה הורע, ועל כך ניתן ללמוד בין היתר מהוצאות האיש בכרטיס האשראי שמסתכמות בסך של 15,000 ₪ ולגביהן לא ניתן כל פירוט.

36. לגרסתה, כקבוע בחוות דעת האקטואר, האיש משתכר 24,000 ₪ בחודש והיא 4,400 ₪ ובניגוד לאיש נושאת בהוצאות אחזקת מדור בסך של 10,500 ₪. על כן מעריכה האישה את מזונותיה בסך של 5,650 ₪ ועותרת לדמי מזונות בסך של 7,500 ₪ בחודש.

37. לטענות האיש – האישה מחזיקה כבת ערובה את דירת המגורים המשותפת של הצדדים וזאת משך 5 שנים, חרף העובדה שעסקינן בבית רחב ידיים, בעוד הוא מתגורר בדירה שאינה ראויה למגורים.

38. כמו כן, האישה מעלה טענות אודות מצבה הכלכלי ולטענתה "מקבצת נדבות מבני משפחתה" אולם בפועל, מתגוררת בבית רחב ידיים ללא תשלומי משכנתא, אינה נושאת בחובות המשותפים ועיון בתדפיסי כרטיסי האשראי שלה מלמד על תשלומים בעבור הוצאות ביגוד בסך של 3,000 ₪ בחודש. כמו כן, האישה אינה מתאמצת להגדיל הכנסתה ומאידך יצאה לטיול בן חודש בארה"ב, בזמן שהוא נושא בחובות הצדדים המשותפים שהגיעו לכדי סך של מאות אלפי ₪.

39. לדבריו, וכפי שקבע המומחה אין מקום לפסוק גם פערי שכר וגם מזונות אישה, ויש בסכום הפיצוי בגין פערי השכר בכדי לסייע לאישה לשקם את עצמה ולרכוש השכלה. מבלי לפגוע באמור, האישה יוצאת מעשה ידיה תחת מזונותיה וממילא הצדדים כבר גרושים, כאשר תביעתה לשלום בית נדחתה ביום 16.XXX בשל היעדר כנות, וחרף זאת המשיכה להתגורר בדירת המגורים.

סיכום טענות ועתירות הצדדים:

40. לסיכום טענות ועתירות האישה :

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- א. יש להורות שהינה בעלים במשותף עם האיש בדירת הירושה.
- ב. יש להורות שהלוואות שנלקחו במועד הנישואים, במלואן, באחריותו הבלעדית של האיש ואין לבצע איזון בתשלומים בהם נשא;
- ג. יש להורות שאיזון זכויות הצדדים יבוצע על דרך ההיוון וישולם לידיה הסכום הקבוע באופן מיידי.
- ד. יש להורות שהפיצוי בגין פערי כושר השתכרות ישולם לידיה בתשלום עיתי חודשי בסך של 8,000 ₪;
- ה. יש להורות שפירוק השיתוף בדירת המגורים יעשה בחלוקה לא שוויונית ובאופן בו תהא זכאית ל- 80% משווי הזכויות.
- ו. יש לקבוע את מזונותיה בסך 7,500 ₪ בחודש;
41. לסיכום טענות ועתירות האיש:
- ז. טענות האישה לזכויות בדירת הירושה, להידחות.
- ח. ההלוואות שנלקחו במועד הנישואים, במלואן, הינם חובות משותפים ברי איזון;
- ט. איזון זכויות הצדדים יעשה בהתאם לאפשרות ב' של חוות הדעת השנייה;
- י. פיצוי בגין פערי כושר השתכרות ישולמו לאישה באופן מהוון ולכל היותר על פי הצעת האקטואר בתשלומים חודשיים משך 48 חודשים;
- יא. דירת המגורים תתחלק בחלקים שווים ותעמוד למכירה בשוק החופשי.
- יב. תביעת האישה למזונות אישה, תדחה.

דיון והכרעה:

תמ"ש XXX תביעת האישה לסעד הצהרתי ביחס לדירת הירושה;

- לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, המסמכים והעדויות שלפניי מצאתי לדחות את טענת האישה ולפיה יש להורות שזכאית לזכויות בדירת הירושה וזו מהווה חלק ממסת הנכסים של הצדדים. להלן נימוקיי;
42. אין מחלוקת בין הצדדים שבתקופת החיים המשותפים האיש ירש מסבתו את מלוא הזכויות בדירת הירושה, והמחלוקת הינה באם התנהגות האיש מלמדת על שיתוף ספציפי בנכס החיצוני ומכאן שהינו חלק ממסת הנכסים המשותפת של הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

43. כידוע, "טמיעתו ברכוש המשותף של נכס שנפל לאחד מבני-הזוג ממקור חיצוני – אף אם מדובר בטמיעה רעיונית ומעשית, ולא דווקא בטמיעה פיזית או פורמאלית – עשויה להעיד על הסכמה משתמעת בין בני-הזוג לשיתוף בן-הזוג האחר גם בנכס זה. אך התשובה לשאלה כלום הנכס החיצוני אמנם נטמע ברכוש המשותף, חייבת להיגזר מבחינת נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנתון." (ראה ע"א 4151/99 ברכה בריל נ' דב בריל, נה(4) 709 (2001)); מכאן, נשאלת השאלה האם הקפידו הצדדים על הפרדה רכושית, קרי "שלי-שלי" ו"שלך-שלך"? אקדים תוצאה לדרך ואציין שמצאתי את התשובה בשלילה.

44. סעיף 5 (א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973 קובע שנכס שמי מהצדדים קיבל במתנה או בירושה בתקופת הנישואין, לא יאוזן בפקיעת הנישואין, ולכלל זה נקבעו חריגים בפסיקה, ועיקרם בפסק הדין של בית המשפט העליון בפרשת אבו רומי [רע"א 8672/00 (פורסם בנבו)] שם קבעה כבוד השופטת שטרסברג כהן שניתן להסתמך על הדין הכללי ובהתאם לקבוע שיתוף בנכס חיצוני שאינו בר איזון. לאחר פס"ד בעניין אבו רומי נהגו בתי המשפט לדרוש אינדיקציה ספציפית וחד משמעית והיו מקרים בהם הורחבה תחולת הדין הכללי אגב הרחבת בסיס האיזון לנכסים חיצוניים במהות (ראו: בע"מ 10734/06; בע"מ 4951/06; תמ"ש 22780/05) לרבות בנכסים עסקיים, גם במציאות בה יחסי הצדדים לא היו על מי מנוחות באופן תמידי (ראו תמ"ש 3591/02).

45. עת נדרש ביהמ"ש לבחינת השיתוף, נבחנים בין היתר איכות חיי הנישואין- קיומם של יחסי נישואין תקינים והרמוניים, משך תקופת הנישואין, האם אלה נישואין ראשונים או שניים, טיב הנכס, מקור הנכס וההשקעות שבוצעו בו, נסיבות רישומו על שם בן הזוג ונסיבות וראיות מהן ניתן להסיק על כוונה או השערה לשיתוף בנכס חיצוני (ראה לעניין זה פס"ד של כבוד השופטת אפרנסה אלון בתמ"ש 25267-02-177, פורסם בנבו 15.8.12). עוד יבחנו כוונת הצדדים, ציפיותם הלגיטימיות, אינטרס ההסתמכות וכיבוד רצונם. במאמרו של פרופ' ליפשיץ "יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון" (חוקים א' 2009, 227; עמ' 265, הציע חמישה עקרונות לבחינת הכללת נכס חיצוני, ולהלן אביא עיקרם כפי שצוטטו בעמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 1279/07 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.06.2010):

"ראשית, שימור ההבחנה בין נכסי המאמץ המשותף לנכסים החיצוניים בעת שעסקינן באיזון המשאבים, וכי נכסים מלפני הנישואים, בהתאם להוראות החוק, שווים לא יאוזן.

שנית, גם פירות אשר הם בגדר השבחה טבעית, דינם כדין הנכס החיצוני. עם זאת, השבחתם של נכסים פרטיים ייחשבו לנכסים בני איזון בשני מצבים. הראשון, כאשר

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

השבחת הנכס הפרטי דורשת מאמץ מתמשך במהלך הנישואים, כגון השבחת ערך של חברה פרטית על-ידי בעל המניות העובד גם כמנהל בחברה. השני, עירוב נכסים – ערבוב הפירות המופקים מהנכסים הפרטיים או ערבוב תחליפי הנכס הפרטי עם כלל הנכסים הזוגיים ילמדו על כוונת שיתוף בפירות הנכסים הפרטיים או אפילו בנכסים הפרטים עצמם ולכן הפירות והתחליפים ייחשבו משותפים.

שלישית, נטל ההוכחה על הטוען לקיומה של כוונת שיתוף בנכס חיצוני, תוך הוכחת נסיבות עובדתיות קונקרטיות מעבר לנישואים ולמגורים המשותפים כגון שיתוף משאבים כללי בין בני הזוג, ערבוב כספים ממקורות שונים והצהרות הדדיות מפורשות שמהן ניתן ללמוד על כוונה לשותף.

רביעית, אם אחד מהצדדים מיזג רכושו הפרטי ברכוש המשותף, לא יהיה זה צודק כי הדבר לא ייעשה כן ברכושו של בן-הזוג האחר.

חמישית, ככל שמדובר בדירת המגורים המשפחתית או בנכס משפחתי מובהק אחר, ובנסיבות של נישואים ראשונים, אורח חיים תקין, נישואים ממושכים לתקופה העולה על עשרים שנה, אזי ברירת המחדל לכוונה לשיתוף מכוח הדין הכללי, ויוטל על הבעלים הרשום להוכיח שלא כן הדבר וכי כך גילה דעתו."

46. בבע"מ 1398/11 אלמונית נ. אלמוני שניתן ביום 26.12.12 (פורסם בנבו) קבע כבוד השופט דנציגר (סעיף 14 לפסק הדין):

בית משפט זה קבע במספר הזדמנויות כי סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון אינו מונע יצירת שיתוף בנכס ספציפי מכוח הדין הכללי החל על העניין – כגון דיני הקניין, דיני החוזים, דיני הנאמנות, עיקרון תום הלב וכיו"ב – וכי הדברים אמורים גם בנכס "חיצוני" שנרכש על ידי אחד מבני הזוג טרם הנישואין [ראו: עניין אבו רומי בעמ' 183; עניין יעקובי בעמ' 561 (הנשיא מ' שמגר) ובעמ' 621 (השופט ט' שטרסברג-כהן); עניין ששון בעמ' 615; בע"מ 10734/06 (פורסם בנבו) בפסקה (ה1)]. נטל ההוכחה מוטל, מטבע הדברים, על בן הזוג שאינו רשום כבעלים של הנכס, שהינו "המוציא מחברו".

ובסעיף 16:

"באשר לבני זוג שחוק יחסי ממון חל עליהם, ולנוכח הוראת סעיף 5(א) לחוק, הודגש כי לשם הכרה בשיתוף בדירת מגורים שהובאה לנישואין על ידי אחד מבני הזוג, יש להראות נסיבות עובדתיות נוספות, מעבר לעצם קיומם של חיי נישואין משותפים ממושכים."

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

47. כבוד השופט עמית קבע באותו פסק דין :

"לטעמי, לצורך משקלו של אותו "דבר מה נוסף" הנדרש להוכחת כוונת שיתוף ספציפי יש להקל לגבי דירת המגורים לעומת נכסים אחרים שהובאו לנישואין על ידי אחד מבני הזוג. מבלי לקבוע מסמרות, אציין להלן מספר פרמטרים אשר יש להביא בחשבון בדוננו בשאלה אם להכיר בשיתוף ספציפי בדירת המגורים :

(-) האם הדירה הובאה על ידי אחד מבני הזוג לנישואין (כמו במקרה דנן) או נרכשה על ידי אחד מבני הזוג לאחר הנישואין.

(-) האם הדירה נתקבלה בתקופת הנישואין מכוח ירושה או מתנה, שאז נדרשת לטעמי מידה גדולה יותר של הוכחה. הדבר נכון במיוחד לגבי דירה שנתקבלה במתנה במהלך תקופת הנישואין, מן הטעם שיש ליתן משקל לכך שנותן המתנה בחר להעניקה רק לאחד מבני הזוג ולכך שבן הזוג השני הסכים, גם אם בשתיקה, כי הדירה שנתקבלה במתנה תירשם רק על שם בן הזוג מקבל המתנה.

(-) האם גם לבן הזוג השני יש דירת מגורים או נכס חיצוני אחר שהביא עמו לנישואיו ואשר נותר רשום על שמו.

(-) אורך התקופה בה הדירה הייתה רשומה על שם אחד מבני הזוג ומספר השנים בהם התגוררו בני הזוג בדירה (ככל שהתקופה קצרה יותר נדרשת מידה רבה יותר של הוכחה לשיתוף בדירה).

(-) אורך חיי הנישואין עד לקרע או עד לגירושין (ככל שתקופת הנישואין קצרה יותר נדרשת מידה רבה יותר של הוכחה לשיתוף בדירה).

(-) האם ניטלה הלוואה בגינה נרשם משכון/משכנתא על הדירה, ואשר שולמה לאורך השנים על ידי בני הזוג במשותף.

(-) שיפוף מסיבי או תוספת בניה מהותית שמומנה על ידי שני בני הזוג.

(-) התנהגות הצדדים - אווירה כללית של שיתוף ושל מאמץ משותף.

(-) נסיבות ספציפיות נוספות כגון יצירת מצג בפני בן הזוג השני.

מובן כי הפרמטרים המנויים לעיל - ואשר חלקם "מושך" לכיוונים מנוגדים - אינם רשימה סגורה, וכל מקרה יידון לגופו."

48. בבע"מ 8206/16 פלונית נ. פלוני (ניתן ביום 14.4.15 פורסם במאגרים) קבע כבוד המשנה לנשיאה רובינשטיין כי סעיף 8(2) עשוי לשמש כלי בידי בית המשפט בבואו לקבוע את היקף השיתוף בנכס חיצוני בכלל ובדירת המגורים בפרט, ומאפשר במקרים המתאימים לקבוע כי השיתוף בין הצדדים הוא שיתוף "מוחלש" ועל כן יחול שיתוף אך לא בחלקים שווים. וכך קבע בסעיף ט"ו לפסק הדין :

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

1 "כידוע סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון מסמיך את בית המשפט לפעול בניגוד לברירת המחדל
2 שבסעיף 5 לחוק, באופן המאפשר להפחית מחלקו של בן זוג באיזון, אל מתחת למחצית, אם
3 ראה שקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת."

4
5 ובהמשך:

6
7 "המחוקק הותיר לשיקול דעתם של בתי המשפט ובתי הדין פיתוח כללים מתאימים באשר
8 לנסיבות הספציפיות לשימוש בסמכות זו, ואין מדובר ברשימה סגורה..."

9
10 מן הכלל אל הפרט:

11 49. כידוע, על הטוען לשיתוף הנטל להוכיח כוונה ליצירת שיתוף ספציפי בנכס. [ראה: בע"מ 10734/04
12 פלוני נ. פלונית (14.3.07) פורסם בנבו, וכן ראה עמ"ש (מרכז) 48671-05-10 ש.ע.נ.מ.ע. (24.1.11)
13 פורסם בנבו, ופסקי הדין המצוטטים בו]. בענייננו מצאתי שהאישה לא עמדה בחובתה זו;
14 לטענתה בתקופת החיים המשותפים פעלה לשיתוף האיש בנכסים חיצוניים וכך נהגה עת קיבלה
15 בירושה סך של 26,000 ₪ ואלה הופקדו בחשבון המשותף ונעשה בהם שימוש לרכישת דירת
16 המגורים המשותפת, וזאת בנוסף לעזרה בסך 100,000 ₪ אותה העניקה לצדדים אחרות (ראה:
17 עדותה). לא מצאתי שיש בטיעון זה בכדי ללמד שהאיש בחר אף הוא לשותף את הנכס החיצוני
18 אותו ירש. אמנם, כמפורט לעיל, עת אחד מבני הזוג משתף ברכושו המשותף אין זה צודק שהדבר
19 לא יעשה גם ביחס לרכושו של הצד השני, ברם, אין בכך בכדי לחייב שכך אכן נעשה ויש לבחון את
20 כלל נסיבות העניין. עובדה זו מקבלת משנה תוקף עת המדובר בזכויות מלאות בדירת מגורים, אל
21 מול שיתוף בסכום מוגבל של 26,000 ₪.

22
23 50. האישה מטעימה נימוקיה וטוענת לפני הנישואין הצדדים התגוררו בדירת הירושה, ובהמשך,
24 שיכנעה את האיש ליתן לילדיהם להתגורר בה, וגם בכך יש בכדי ללמד על כוונת השיתוף. טענות
25 אלה מצאתי לדחות; ראשית, אין במגורי הצדדים **בטרם הנישואין** בכדי ללמד על שיתוף הנכסים,
26 בפרט כאשר במועד בו התגוררו הצדדים בדירה, הזכויות היו נתונות לסבתא המנוחה, ולצדדים
27 ניתנה רק זכות שימוש. שנית, אף העובדה שילדי הצדדים התגוררו בנכס, אין בה בכדי ללמד
28 שהמדובר בנכס משותף וחיזוק לכך מצאתי בטענות האישה בעצמה עת הצהירה כי "אני הייתי
29 צריכה לריב אתו שהילד יקבל את הדירה כי הוא לא רצה". בעדותה דה-פקטו יש בכדי
30 ללמד שהדירה לא הייתה בשימוש משותף של הצדדים והאיש, הוא זה שהיה צריך לאשר את
31 מגורי ילדיהם בנכס.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- 1
2 51. לעניין זה אוסיף ואציין שגם בטענת האישה ולפיה בנם המשותף של הצדדים ואשתו שיפצו את
3 הדירה והתאימו אותה לצרכיהם, אין בכדי ללמד על כוונת שיתוף; כפי שעולה מעדות האיש,
4 התואמת את עדות האישה לעניין זה, אישר את מגורי בנם המשותף בדירת הירושה, לבקשת הבן,
5 ועת נפרדו הצדדים, ביקש שיחזור להתגורר בדירת הצדדים בשלומי, וכפי שצהיר:
6 "ש. ואתה ביחד עם א.ב. אפשרתם לי' ואישתו, כזוג צעיר, לגור בדירה
7 בנהריה.
8 ת. אני, לא ביחד עם א.ב.
9 ש. אפשרת לי' לגור בדירה בנהריה, אותה דירה שא.ב. תובעת כנכס
10 משותף לשניכם.
11 ת. נכון, אני רק רוצה להגיד שלפני החתונה י' הבן שלי ביקש ואמר לי
12 שהם מתחתנים, הם גרו אצלנו בבית, הם רוצים חיים חדשים, זוג
13 צעיר, לפני החתונה = זה היה ומבקשים לגור שנה בדירה בנהריה עד
14 שיראו מה הכיוון שלהם בחיים, אמרתי לו בשמחה רבה ללא שכירות
15 / תשלום אחר.
16 ש. י' נכנס לדירה, שיפץ קצת, הכניס את הריהוט שלו.
17 ת. נכון.
18 ש. ושהחלטת לעזוב את הבית לאותו פרק זמן מסוים שדיברת עליו קודם,
19 ביקשת מי' לפנות את הבית כי אתה רוצה להשתמש בדירה לתקופה
20 המסוימת שדיברת עליה, נכון?
21 ת. אמרתי לו שאני לא יכול להישאר בבית, אני חייב לעזוב, הוא הבין את
22 הצעד הזה ואמרתי שאין לי לאן ללכת. ביקשתי שיחזרו לבית, הייתי
23 בטוח שזה לא יהיה ארוך הסיפור הזה, מי תיאר 4 שנים, לפחות לתקופה
24 של כמה חודשים, ושהם יוכלו לחזור. אבל בשלב הראשון שלא יכולתי
25 להישאר בבית ולא היתה לי אלטרנטיבה אחרת, נאלצתי בצער להגיד
26 להם לחזור לבית."

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

1

2 52. מהאמור עולה שאף לגרסת האישה, הבן הוא זה ששיפץ את הדירה והשקיע בה מכספו והאיש
3 הוא זה שאישר את מגורי הבן, כמו גם את ביצוע השיפוץ. משכך, לא מצאתי שיש במגורי הבן
4 בנכס בכדי ללמד על כוונת שיתוף. חיזוק לכך מצאתי בגרסת האיש שלא נסתרה או הוכחה
5 ולפיה, הבן נתבקש לפנות את דירת הירושה עת האיש עזב את דירתם המשותפת של הצדדים, וגם
6 בכך יש ללמד שהזכויות היו נתונות לאיש, והוא, לבדו, החליט שעל הבן לפנות את דירת הירושה.

7

8 53. עוד מצאתי לדחות את טענת האישה ולפיה כספי השכירות, בתקופה בה הושכרה דירת הירושה
9 לצד ג', הופקדו בחשבונם המשותף של הצדדים, שעה שטענה זו לא הוכחה ולו בראשית ראיה
10 ולאחר שמצאתי את עדות האישה לעניין זה כעדות שאינה קוהרנטית; בעדותה, הצהירה האישה
11 שכספי השכירות התקבלו באמצעות תשלום מזומן ברם לאחר מכן הצהירה שהכספים הופקדו
12 בחשבון המשותף וגם נתקבלו במזומן, וכפי שהצהירה:

13

"ש. בסעיף 27ג' לתצהיר שלך.. נכנס לחשבון שלך?

14

ת. הינו מקבלים את הכסף במזומן.

15

ש. מפנה אותך לתצהירך לסעיף 27ג'...

16

ת. כן הם גם נכנסו לחשבון המשותף וגם קיבלנו מזומן. גם וגם."

17

18 54. מעדותה של האישה עולה סתירה ביחס לאופן בו התקבלו כספי השכירות שכן מחד הצהירה, כפי
19 שטענה בתצהירה ובראשית עדותה שכספי השכירות נשתלמו במזומן, ולאחר מכן שינתה גרסתה
20 וציינה שהכספים הופקדו לחשבון המשותף וגם נתקבלו במזומן. בשים לב לכך שהאישה הצהירה
21 " לשאלת בית המשפט: איך זה היה ברור שזה שלך גם הדירה? אני משיבה ישבנו

22

יחד עם האנשים שהשכרנו את הדירה. השכירות של הכסף בא גם אלי. הכל היה

23

ביחד", ובהמשך פירטה שאף הייתה שותפה לכריתת הסכמי השכירות, חזקה עליה שידעה את

24

אופן ביצוע התשלום, מדי חודש, בפרט כאשר מדובר בכספים המשמשים את שני בני הזוג לטובת

25

משק הבית המשותף.

26

27 55. ואף באם לא יינתן משקל מהותי לסתירה בעדות אישה, הרי שבכל מקרה טענתה ולפיה נתקבלו
28 כספי שכירות בידי שני הצדדים והופקדו בחשבון המשותף, לא הוכחה; כאשר נשאלה האישה
29 לעניין זה ומדוע לא הוכיחה טענתה זו על אף שהייתה לה גישה לחשבון המשותף השיבה "לא

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

1. חמש לא אתה יודע לפני כמה זמן זה היה? מסתכלים בבנק 7 שנים אחורה.
2. לשאלתך לא ניסיתי לברר בבנק האם אפשר למחזר דפי בנק למעלה מ 7 שנים."

3.
4. 56. נהיר שלשאלת השימוש בכספי השכירות, קרי, באם שימשו לטובת התא המשפחתי או לא, נפקות
5. ממשית בשאלת כוונת השיתוף ובענייניו, חרף טענת האישה ולפיה כספים אלה נתקבלו בידי שני
6. הצדדים ואף הופקדו בחשבונם המשותף, לא פעלה להוכיח טענתה זו, על אף שניתן היה לעשות
7. כן בנקל, באמצעות צירוף דפי חשבון לתקופות הרלוונטיות. משלא עשתה כן, יש לזקוף מחדל זה
8. לחובתה שכן כידוע, הימנעות בעל דין מהבאת הראייה מקימה חזקה עובדתית כאילו באם הובאה
9. הראייה היה בה בכדי לפגוע בגרסתו. (לעניין זה ראה ע"א 8151/98 ביאטריס שטרנברג נגד ד"ר
10. אהרון צציק, פורסם בנבו).
11.

12. 57. בנוסף לכלל הטענות כמפורט לעיל, האישה טענה שהייתה שותפה להליכים הקשורים בהשכרת
13. הנכס ואף חתמה על הסכם שכירות אחד, ולהוכחת טענתה צירפה העתקו. האיש הכחיש טענה זו
14. כמו גם טען שההסכם שהוצג מזויף. מי מהצדדים לא עתר למינוי מומחה לבחינת כתבי יד לבירור
15. המחלוקת, קרי, באם המדובר בהסכם אותנטי, ולמשמע עדיות הצדדים כמו גם עיון בהסכם
16. שצורף, מצאתי שלא לקבל גרסת האישה לעניין זה; עדותה של האישה נמסרה באופן מבולבל ולא
17. עקבי, כמו גם שלא באופן מהימן תוך שלא ידעה ליתן הסבר מניח את הדעת לשוני הנחזה בכתבי
18. היד המתנוססים על ההסכם ולכך שאינה חתומה עליו על אף שלכאורה הינה צד לו, כמו גם שלא
19. היה בידיה להציג את המסמך במקור לצורך השוואה. בעדותה לעניין זה הצהירה האישה
20. כדלקמן:

21. "ש. בתביעה שהגשת לבית המשפט בתביעת הירושה של א.ו.ב את צירפת

22. מסמך שנראה כמו חוזה שכירות (נספח ג) ואני לומד מתוך המסמך

23. שהמסמך הזה נשלח על ידך למספר הפקס של משרד עורך דין שלך.

24. אני מבקש ממך להראות לבית המשפט את המסמך ששלחת לעורך

25. הדין שלך האם יש לך אותו?

26. ת. לא אין לי אותו. לא הבאתי איתי שום דבר.

27. ש. האם המסמך ששלחת בפקס למשרד עו"ד שלך האם זה היה הסכם

28. שכירות המקורי?

29. ת. אני לא זוכרת. מה שיש אצלך זה מה שיש אצלי.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- 1 לשאלת בית המשפט האם זה היה ההסכם המקור? אני משיבה, אין לי את
2 המקור בכלל. יכול להיות שהוא לקח את המקור לא רק אני ניהלתי את זה.
3 ש. אני לא מומחה לכתבי יד, אני עשיתי מעה מאוד פשוט אני ניגשתי
4 וצלמתי בהגדלה של 150% את הכותרת לחוזה השכירות ושמתי לב
5 ששמך לרבות מספר תעודת הזהות למעשה מופעים בכתב שונה מי זה
6 שבו מופיע שמו של א.ו.ב. אני מפנה אותך להבדלים שאני טוען להם.
7 האם את זו שהוספת את השם שלך ואת מספר תעודת הזהות להסכם?
8 מציג לבית משפט את ההסכם.
9 ת. לא.
10 ש. את אומרת שלא את הוספת את זה, אבל את רואה שאפילו הגוון שונה?
11 ת. אני לא זוכרת מה היה שם זה היה לפני הרבה שנים, אני לא זוכרת כלום.
12 לשאלת בית המשפט האם יכול להיות שהשם שלי לא היה רשום בהסכם? אני
13 משיבה, שאני לא זוכרת. אמרתי שלא אני כתבתי את זה והוא מתחיל לשאול
14 אותי כל מיני שאלות וזהו עניתי שלא כתבתי את זה.
15 ש. מדוע בתצהיר עדות רשאית שלך....
16 ת. אני רוצה להבין האם אנחנו מתווכחים על דירת הירושה? יש עוד הרבה
17 דברים יותר חשובים."
18 ...
19
20 ש. אני מציג בפניך את הסכם חוזה השכירות שצירפת לכתב התביעה
21 במלואו מ 07.XX מבקש ממך להראות לי היכן על גבי החוזה את חתומה
22 על פני ארבעת העמודים?
23 ת. פה אני לא רואה את החתימה שלי. יש לך את המקור?
24 ש. מי שחתום על הסכם השכירות הזה זה א.ו.ב בלבד שהחתימה שאנחנו
25 רואים על גבי ההסכם זה אותה חתימה שהוא חתום על התצהיר כמו

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

שאת אישרת. גם במקום חתימה המשכיר את לא חתומה על זה איך

את מסבירה על זה?

ת. אין לי מושג מאיפה אתה מביא את הדפים האלה?

ש. זה ממה שאת צירפת לכתב התביעה.

ת. יש שם עוד דפים שאני חתומה עליהם.

ש. תראי לי אותם?

ת. מה שהצגת לבית המשפט. אתה מביא לי דפים אחרים. אין לי מושג.

ש. הסכם השכירות שאת צירפת לכתב התביעה שלך מסתיים על פי תנאיו

ב 18.XXX הסכם השכירות סעיף 2. האם כמי שאתה מצעירה על עצמך

כבעלת זכויות על הדירה של ויקטור האם את יכולה להציג את הסכמי

השכירות שנערכו לאחר מועד זה?

ת. אין לי מסמכים נוספים מה שיש לי זה מה שהצגתי."

58. זאת ועוד; חרף העובדה שהאישה הצהירה שהייתה שותפה בהשכרת הדירה ומכאן זהות השוכרים בידיעתה לא פעלה לזימון אף אחד מהם לעדות על מנת לתמוך בגרסתה. כידוע, אי-הבאת עד, בהיעדר כל ראיה אחרת בתיק, יוצרת הנחה לרעת הצד לפתחו המחדל, לפיה עדותו הייתה עלולה לחזק את עמדת הצד שכנגד. הלכה פסוקה היא כי "צד הנמנע מלזמן עד שיש בגרסתו בכדי לסייע לו חזקה שעדותו פועלת לרעתו, שכן ניסיון החיים מלמד שאם היה בגרסתו בכדי לסייע לו, היה טורח לזמנו". (ראה: ע"א 55/89 קופל בע"מ נ' טלקאר, מד(4) 595 {פמ"מ – 14/11/1990}).

59. בנוסף לכל האמור לעיל לא מצאתי שהאישה הוכיחה כוונת השיתוף מצד האיש ולמצער הצהרתו במפורש או במשתמע לרבות בהתנהגותו, כי המדובר בנכס משותף, או שהצדדים הסתמכו על דירת הירושה כרכוש משותף, ולכל הפחות הסתמכות מצדה; נסיבות החיים המשותפים של הצדדים מלמדות על כך שלאישה הייתה גישה מלאה לחשבון הבנק המשותף של הצדדים, ומשכך ידעה, ולכל הפחות הייתה יכולה לדעת שמשך התקופה בה הושכרה הדירה דמי השכירות לא הופקדו לחשבון הבנק המשותף ולא נזקפו לטובת משק הבית. ככל והיה מדובר בנכס משותף,

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

היה מצופה שאף באם כספים אלה לא הופקדו בחשבון המשותף, נעשה בהם שימוש לטובת התא המשפחתי. בנסיבות עסקינות, הדבר לא הוכח ולו בראייה קלושה, ולמצער לא נטען.

60. זאת ועוד; מעדויות הצדדים עולה שהצדדים לא הסתמכו על הדירה כחלק ממסת הנכסים, ובכלל זה לא פעלו לשעבד אותה או להעמיד אותה כבטוחה בכל צורה שהיא לצורך קבלת אשראי חרף העובדה שמטענות שני הצדדים עולה שבתקופת החיים המשותפים צברו חובות ואף נאלצו ליטול הלוואות רבות. במבחן הסבירות באם לזכות הצדדים נכס משותף ממנו יוכלו להיפרע, יעשה בו שימוש בפרט כשהוא איננו מושכר ואינו מניב פירות בדמות דמי שכירות. לעניין זה טען האיש, וטענתו לא נסתרה שהאשה ביקשה ממנו להפרע מן החובות באמצעות מכירת הנכס, ברם סירב, בין היתר מאחר ולא רצה לערב נכס זה.

61. אני מקבלת את טענת האיש ולפיה מעולם לא הבטיח לאישה בכל צורה שהיא כי דירת הירושה תשמש כנכס משותף, בין אם בהתנהגות ובין אם בהבטחה, וכדבריו, המדובר בהסקת מסקנות שגויה. עובדה זו עולה בבירור מעדות האישה כשאשרה שהאיש מעולם לא אמר לה כי המדובר בנכס משותף ברם הדבר היה "ברור לה". גם מעדותה של אחותה של האישה עולה שהמדובר במסקנה וכפי שהצהירה: "....אני יודעת שאצל אנשים נורמליים, שיש משהו הוא שייך לשני האנשים".

62. אשר על כן, ושעה שהמדובר בנכס חיצוני שאינו דירת מגורים בה התגוררו הצדדים, אלא בדירה שהתקבלה בירושה ומכאן נטל ההוכחה על הטוען מוגבר, ועת לא הוצג כל דבר מה נוסף ממנו ניתן ללמוד שהייתה כוונת שיתוף ביחס לנכס החיצוני ובכלל זה; לא הושקעו כספים משותפים להשבתו, לא נעשה שימוש בפירות הנכס לטובת התא המשפחתי, לא נעשה כל שימוש בנכס כבטוחה או חלק אשראי לטובת התא המשפחתי, לא הוכחה כוונת שיתוף או הסתמכות, מצאתי שכוונת האיש להפרדה ומכאן, הנני דוחה את טענות האישה לעניין זה. בהתאמה להוראות סעיף 5 (א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973, הנני קובעת שהזכויות בדירת הירושה, במלואן, נתונות לאיש ואלה אינן מהוות חלק ממסת הנכסים המשותפת של הצדדים ומכאן אינן ברות איזון.

תמ"ש XXX: פירוק שיתוף ואיזון משאבים;

63. המחלוקות בין הצדדים ביחס לפירוק השיתוף ואיזון המשאבים הינה לעניין שלוש סוגיות עיקריות:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- האם החובות וההלוואות שנצברו בתקופת השיתוף הינם חובות משותפים ומכאן יש לאזן את התשלומים בהם נשא האיש והיתרות לסילוק או שמא חלים על האיש לבדו ;
- קביעות האקטואר בחוות דעתו ובכלל זה הסכומים לאיזון ולתשלום, פערי השתכרות ואופן ביצוע האיזון ;
- טענת האישה לחלוקה בלתי שוויונית לרבות בזכויות דירת המגורים המשותפת בשלומי.

אדון בשאלות אלה על פי סדרן.

חובות והלוואות:

64. אין חולק בין הצדדים שהחובות המפורטים בחוות דעת האקטואר נצברו בתקופת השיתוף והמחלוקות הינה באם מדובר בחובות משותפים הקשורים בתקופת השיתוף ובמשק הבית ומכאן שעל הצדדים לשאת בהם בחלקים שווים, כטענת האיש, או שמא עסקינן בחובות אישיים אשר נוצרו בשל התנהלות האיש, ומכאן אלה לא ברי איזון וחלים על האיש במלואם כטענת האישה.

65. אקדים ואציין שלא מצאתי שהאישה הוכיחה שהחובות שנצברו משך החיים המשותפים קשורים בהתנהלות האיש "ולמימון בנות הזוג של האיש" או שהכספים שניטלו היו לצרכיו האישיים ולא לטובת משק הבית המשותף ; כזכור, הצדדים התנהלו בחן משותף בו עשתה שימוש גם האישה, ולא נסתר מעיניה בשום שלב המצב הכלכלי של הצדדים, כמו גם חובותיהם והלוואות שנלקחו. לא הוכחה הטענה ולפיה לאישה הייתה גישה מלאה לחשבון, על אף שיכול ובחירה שלא לעשות בכך שימוש. טענות האישה לעניין השימוש בכספים נטענו בעלמא תוך שהיא מבססת אותן על סיפור הבגידה של האיש. העובדה שאין מחלוקת בין הצדדים בשאלת בגידת האיש, אינה מלמדת בהכרח שהכספים ניטלו לצרכים אישיים ולא נעשה בהם שימוש לטובת משק הבית המשותף. כמו כן, וגם באם היה ממש בטענות האישה, ואין כך פני הדברים, הרי שהיה עליה להוכיח בנוסף את גובה הסכומים הנטענים, ובמילים אחרות כי מלוא חובות הצדדים קשורים במלואם להתנהלות האיש. כידוע, אין די בהעלאת טענה באופן גורף, וזאת מבלי ליתן פירוט, ולו מינימלי, אודות הסכומים הנטענים וחובה זו מקבלת משנה תוקף עת ניתנה לאישה האפשרות לקבל כל מסמך במסגרת צו גילוי מסמכים, כמו גם שכלל הנתונים היו בשליטתה בהיותה הבעלים בחשבון. על כן, נדרש היה שהאישה, למצער, תפרט את ההלוואות להן טוענת, המועדים בהן ניטלו ושימוש שנעשה בכספים, לרבות באמצעות הוכחת משיכות כספים שלא לשימוש התא המשפחתי ; עת נשאלה האישה בחקירתה לעניין זה השיבה כדלקמן :

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- 1 "ש. אני מפנה אותך לסעיף 27 ד'1 בתצהיר שלך האם את יכולה להציג
2 ראייה למה שאת אומרת בסעיף?
3 ת. הוא בגד בי והלך אייתה להשכיר אייתה כל מיני חברים. הוא הלך
4 לחדרים בתשלום והוא שילם את זה במזומן מהכסף של שנינו.
5 ש. יש לך ראייה כל שהיא להציג לבית משפט על ההוצאות שהוא הוציא על
6 בנות הזוג שהלך איתם מתחת לאף שלך?
7 ת. אין לי משהו כתוב. הוא הלך להשכיר איתם חדרים. הוא טוען שהוא הלך
8 ארבעה פעמים. אני לא הייתי שם איך אני יכולה לטעון כמה פעמים הוא
9 היה?
10 ש. את יודעת כמה עולה חדר?
11 ת. 250 ₪ לשלוש שעות. זה בוושה לבית משפט שהוא מדבר איתי על
12 חתימה על הסכם שכירות שאתם לא יודעים מה אני עוברת."
13
14 66. תצהירה של האישה לעניין זה, חסר, וגם בעדותה לא ידעה לפרט ולהשלים את העובדות הצריכות
15 תוך שההוצאות להן טוענת בעדותה לא מסבירות את היקף החובות שנצבר, כמפורט בחוות דעת
16 האקטואר כמו גם שלא הוכחו המועדים הצריכים. מעיון בחוות דעת האקטואר עולה שחובות
17 הצדדים נצברו במרוצת השנים ולא בפרק זמן ספציפי ובכך יש ללמד שהלוואת אלה נטלו הצדדים
18 לכיסוי התחייבויות משותפות והוצאות הבית המשותף ולא על רקע משבר כזה או אחר.
19
20 67. עוד לא מצאתי לחייב את האיש בתשלום מלוא החובות וזאת נוכח ההסכמה הזמנית אליה הגיע
21 עם האישה; כזכור, לטענת האישה, האיש התחייב לפרוע את החובות במלואם, אף בהיעדר
22 החלטה שיפוטית המורה לו לעשות כן, במסגרת הסכמות אליהן הגיעו בנוכחות אחותה. לדבריה,
23 באותו מעמד נבחנו הכנסות הצדדים וצרכיהם והוסכם שהאיש ייקח על עצמו את תשלום מלוא
24 החובות, ובנוסף יעביר לידיה סך של 2,000 ₪ מידי חודש; אכן, ועל כך אין חולק, עד ליום זה
25 האיש ממשיך ומשלם את התשלומים החודשיים בעבור ההלוואות כמו גם נושא בתשלום
26 המשכנתא החודשית הרובצת על הנכס חלף מזונות אישה. ברם, לא מצאתי שהיה בטענות האישה
27 בכדי להוכיח שהתחייבות האיש הייתה לכיסוי מלא של חובות אלה, ומהמסכת העובדתית
28 שהוצגה לפניי התרשמתי שההסכמות אליהן הגיעו הצדדים היו זמניות ונערכו ערב הפרידה, עד

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

אשר יגיעו הצדדים להסכמות סופיות. חיזוק לכך מצאתי גם בעדותה של האחות שהצהירה
שההסכמות אליהן הגיעו הצדדים היו בתקופה שהאיש ביקש לעזוב את דירת המגורים לצורך
ניסיון, תוך שהיא האמינה שהצדדים "יסתדרו", ועל כן הגיעו להסכמות "עד שיחלטו
הדברים", ולא היה מדובר במו"מ, וכפי שהצהירה:

ש. עוה"ד של א.ב. לא אמר לך שדברים שנאמרו במסגרת מו"מ הם חסויים?

ת. זה לא היה מו"מ. בתקופה שא.ו.ב. החליט שהוא רוצה לצאת מהבית

ולעשות ניסיון הוא אמר שהוא מציע שאנחנו נשב וביחד נחשוב על

פתרון עד שיוחלטו הדברים. שאלתי אותו איזה פתרון הוא רוצה, הוא

אמר שנשב ביחד ונחליט. אכן ישבנו: א.ב., א.ו.ב., אני, י' ואישתי, אחות

נוספת שלי. הדברים שקבענו זה לא היה מו"מ. אני שהאמנתי שישתדרו:

לקחת את סך ההוצאות וסך ההכנסות, במקום לחלק חצי חצי,

בהסכמה קבענו מה הולך לכל אחד והיתרה של 2,000 ₪ שהוא שילם

לא.ב. זה לא מזונות אלא איזון. (ההדגשות אינן במקור. ל.ד-ח).

68. אני רואה בנכונות האיש לשלם את החובות המשותפים באופן זמני כמו גם רצונו להגיע
להסכמות חרף המשבר סיבה מוצדקת לחייבו בסכומים שעולים לכדי מאות אלפי ₪ כמבואר
בחוות הדעת השנייה. בעניין זה, אף יש לדחות את טענת האישה ולפיה נוכח יתרת הלוואה כיום
על האיש לסלקה בגפו. אין כל צידוק שבדין שהאיש יצא נפסד מהתנהגות אחראית להפחתת
הנזק בזמן ניהול ההליך שארך כ- 6 שנים מאז מועד הפרידה.

69. מכל האמור לעיל, אני מוצאת שכלל החובות, שפי שפורטו בחוות דעת האקטואר, לרבות בחוות
הדעת שנייה לעניין הלוואות המעסיק, הינם חובות משותפים של בני הזוג, ועליהם לשאת בהם
בחלקים שווים, והתשלומים בהם נשא האיש ברי איזון, כקבוע בחוות הדעת.

איזון זכויות בהתאם לחו"ד אקטואר;

70. כמפורט לעיל, לתיק ביהמ"ש הוגשו 4 חוות דעת; בחוות הדעת הראשונה לא נכללו חובות
הצדדים, אך נאמד רכיב פערי השתכרות. בחוות הדעת השנייה פירט האקטואר את חובות
הצדדים, בנוסף לסכומי האיזון ושיקלל גם את תשלומי המשכנתא בהם נשא האיש בסך של

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

44,290 ₪ תוך שקבע כי באם ימצא שחובות אלה חלים על האיש יש לגרוע אותם מסכומי האיזון.
בהמשך הוגשה חוות דעת שלישית לצורך בחינת רכיב פערי ההשתכרות בפרק נפרד באופן גולמי
תוך התייחסות לגורמי הסיכון, כשרון אישי וכיו"ב ואלה יהיו לשיקול דעת ביהמ"ש. לסיום
הוגשה חוות הדעת רביעית שעניינה בתוספת לה זכאי האיש עבור היעדר קביעות שקיבלו עובדי
YYY

71. מכתבי טענות הצדדים עולה שאין מחלוקת ביחס לקביעות האקטואר; המחלוקות עניינן אופן
חלוקת תשלום החובות בין הצדדים, החלופה הצריכה קרי תשלום מהוון או במועד הבשלת
הזכויות ושיעור פערי ההשתכרות כמו גם אופן התשלום ככל ויפסק רכיב זה.

72. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לעניין זה מצאתי לאמץ את חוות דעתו השנייה של האקטואר
שנערכה ביום 16.XXX, בתוספת הקבועה בחוות הדעת הרביעית שנערכה ביום 20.XXX, זולת
לעניין הפחתת סך של 22,145 ₪ המהווה מחצית משלומי המשכנתא בהם נשא האיש חלק תשלום
מזונות אישה, כפי שיפורט לעניין זה בהמשך.

73. בחוות הדעת השנייה קבע האקטואר כדלקמן:

חלופה א', קובעת שעל האיש להעביר לאישה סך של 1,010,441 ₪ כיום, והאישה עותרת
לחלופה זו.

חלופה ב' קובעת מנגנון תשלומים כדלקמן:

- א. איזון נוכחי - על האישה להעביר לידי האיש סך של 4,957 ₪.
- ב. איזון ביום 18.XXX – מיטב דש קרה"ש (0350) – האיש יעביר לאישה סך של 33,289 ₪.
- ג. איזון ביום פרישת האיש מעבודתו – פדיון ימי חופשה, מענק פרישה, בהפחתת
השלמת פיצויים של האישה – בסך הכול האיש יעביר לידי האישה סך של 164,464 ₪.
ש. במידה ויגיעו לאיש כספי פדיון ימי מחלה, יהיה עליו להעביר לאישה את חלקה
ביחס לתק' השיתוף.
- ד. איזון הפנסיה של הצדדים – פנסיית האיש ממשטרת ישראל – השיעור להעברה
32.27%. במידה ושיעור הפנסיה של האיש יהיה שונה מ-70% אזי יש לעדכן את
השיעור להעברה. חיסכון פנסיוני באמצעות צבירה כספים – מיטב דש (8210), מיטב

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

דש (8219), מיטב דש (8170) – שיעור להעברה 50%. פנסיית האשה – מגדל מקפת
(3756), הראל עצמה (7234) – שיעור להעברה 50%.

פערי השכר וכושר ההשתכרות:

74. באשר להגדרת כושר ההשתכרות ופערי שכר לרבות הפרמטרים שבית המשפט יבחן בבואו לפסוק רכיב זה נקבע כי "כושר ההשתכרות הוא נכס השייך לאדם (ע"א 140/00 עזבון המנוח מיכאל אטינגר ז"ל נ' החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים בע"מ, פ"ד נח(4) 486, 518-519). הוא היכולת לעשות וליצור דבר-מה בעל ערך אובייקטיבי. הוא מושפע ממשתנים רבים ומגוונים, בהם כשרונותיו האישיים של האדם, המקצוע שבו בחר, השכלתו, ניסיונו והמוניטין האישי שרכש.... העיקר הוא, שבני הזוג עשויים לעמול יחד למען יגבר כושר ההשתכרות של אחד מביניהם, לרווחת המשפחה כולה. ה"קריירה" של אותו פרט לא נועדה אך לשם הערך האינדיווידואלי הטמון בה, אלא גם לשם הערך הקולקטיבי – פרנסתו של בן הזוג השני ופרנסתה של המשפחה כולה." (בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית, סב(3) 66 (2007); להלן: "בע"מ 4623/04")

75. בענייננו, לא מצאתי שמטענות הצדדים עולה מחלוקת ביחס לזכאות האשה לקבלת פיצוי בגין נכסי הקריירה של האיש, ואף האחרון אימץ את חוות דעת האקטואר לעניין התשלום וגובה הפיצוי שנקבע זולת בשאלת אופן התשלום. מהמסכת העובדתית שהוצגה לפניי התרשמתי שהאיש פיתח את הקריירה המקצועית, במאמץ משותף עם האשה, וכך למשל, היה פנוי לצאת להשתלמויות בתנאי פנימייה במשך חודשים, תוך שהאשה אמונה על גידול הילדים.

76. המחלוקת בין הצדדים לעניין פערי ההשתכרות הינה כאמור בשאלת הסכום שנפסק, עליו חולקת האשה, כמו גם אופן התשלום; האשה סבורה שהסכום שנפסק ע"י המומחה אינו משקף את הפער בין הצדדים, ברם, לא היה בטענותיה בכדי להביאני לכלל מסקנה שנפלה שגגה בקביעותי, ולחילופין, שיש בידיה תחשיב אחר, אותו יש להעדיף על פני הקבוע חוות הדעת. המומחה נחקר אודות התחשיב שערך כמו גם הסכום שנפסק ואופן התשלום, פירט והסביר את השיקולים שנלקחו בחשבון וציין שבין היתר נתן דעתו גם לגיל נשואי הצדדים ולאפשרות ההתפתחות המקצועית של האשה, וכפי שהצהיר;

"ש. אמרנו שבית המשפט יערוך את האיזון הנכון על פערי ההשתכרות,

וזאת לפי החלטת בית המשפט. אתה כתבת בחווה"ד בהתאם לשאלות

הבהרה שלנו, מדוע לקחת את אותם 8,700 וכפלת ב 48 חודשים בלבד

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- 1 – מפנה לחווה"ד הראשונה עמוד 8 תחת הפרק מוניטין אישי של הבעל
2 (מקריא) – אתה אומר בנסיבות המקרה אתה חושב שצריך לחשב לפי
3 48 חודשים, אבל לא מן הנמנע שאפשר יהיה לעשות תחשיב אחר, נכון?
4 ת. מוניתי לעשות את חווה"ד ואני עושה את הדברים לפי מיטב שיקול
5 הדעת בנסיבות המקרה. צריך להבין שיש גבולות גזרה באשר לפערי
6 שכר. כבר פסלו במחוזי שנתנה פיצוי עד הפנסיה, אנחנו לא רוצים
7 להגיע לשם. בנסיבות המקרה הנוכחי ובהתחשב בכל הנתונים
8 שסובבים את בני הזוג הללו, זה נכון וראוי וצריך תמיד לראות גם
9 הקורלציה בין התקופה של הפיצוי לבין הסכום החד פעמי המהווה, אני
10 חושב שפיצוי מחצית מ 300,000 ומשהו ₪ הוא ראוי במקרה הנוכחי."
11 ...
12
13 ש. אתה בא ו אומר שאישה שנשואה לבעלה מגיל מוקדם, לא פיתחה
14 קריירה, הבעל פיתח קריירה, גידלה את הילדים, והיא תסתפק ב
15 150,000 ₪ והוא ימשיך להרוויח כפי שאמרת?
16 ת. אתה מזלזל בפיצוי, ב 150,000 ₪ אדם יכול ללכת ללמוד ולהתפתח ועוד
17 יש לו את השכר שלו.
18
19 77. לעניין אופן ביצוע החישוב הצהיר המומחה ;
20 "ש. ה 390,000 ₪ הם נגזרת של אותו פער השתכרותי של 8,700 ₪ כפול 48
21 חודש, נכון?
22 ת. זה היוון, זה לא זה כפול זה, זה קצת פחות מהחישוב שאתה אומר.
23 ש. לא הבנתי אם לקחנו בחשבון את הפער ההשתכרותי שחילנו אותו ב 2?
24 ת. לא חילקנו ב 2.
25 ש. הפער הגולמי הוא 19,000 ₪?

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

ת. נכון, היא לא צריכה לקבל 1/2 מ 19,000 ₪, אלא היא צריכה לקבל בעבור

22 שנות נישואין וצריכה לקבל 22% מה 19,000 ₪.

ש. למה לא 44%, למה לא 2% לשנה?

ת. הסברתי קודם שיש לא מעט פסקי דין, החלוץ הוא פסק דין של השופט

שילו ששם נקבע שהפיצוי יהיה 1% לשנה עבור כל שנת נישואין.

ש. אתה מכיר את פסק הדין 610/07 של כב' השופט מנחם הכהן?

ת. אתה מכיר את הנתונים שהיו שם? אני חושב שאני מכיר אותו.

ש. מה יש לך לומר על תחשיבים אחרים שקיימים?

ת. אם הפער ביניהם היה 50,000 ₪ נטו, היית מגיע למספר שאתה רוצה,

אבל מה לעשות אתה לוקח שני מקרים שונים ורוצה להגיע לאותו

פיצוי?"

78. לאחר שעיינתי בחוות דעת המומחה ושמעתי עדותו לפניי, ולאחר שבחנתי את השיקולים אותם

שקל בחוות דעתי, מצאתי שאלה מקובלים עליי ומשקפים את השיקולים הצריכים אותם יש

לבחון בעת פסיקת רכיב הפרשי השתכרות. לעניין זה אפנה לתמ"ש (ת"א) 17359-01-10 פלוני נ'

אלמונית [פורסם בנבו] (5.4.12) מפי כבוד השופט שילה שם הפנה גם לפסיקתו של כבוד השופט

ויצמן בתמ"ש 22190/09 ט.מ.נ' א.מ. [פורסם בנבו] (9.10.11), שם קבע שהמחוקק בחר להביא את

סוגיית "כושר ההשתכרות" בסעיף 8 (2) (וכפי שאפרט בהמשך) ולא בסעיף 5 לחוק יחסי ממון בין

השאר מתוך ראייה כי-

"הנכס העתידי, דוגמת כושר השתכרות, הינו נכס המשפיע על אופן ביצוע האיזון להבדיל

מהיותו נכס אשר יש לאזן אותו עצמו באופן חשבונאי. לא בכדי מצא המחוקק להחריג את נכסי

הקריירה מהיותם נכסים ברי איזון ככל נכס אחר, שכן מתוך פסיקותיהם הרבות של בתי

המשפט לענייני משפחה שניתנו לאחר הילכת פלוני, ניתן היה ללמוד על הקושי העצום בהערכת

הנכס האמורפי שכונה "מוניטין" או נכסי קריירה. דומה כי לא נמצא אפילו פסק דין אחד החוזר

על אותה נוסחה שמצא חברו לחישוב ערכו של נכס זה והתחושה שנוצרה היתה כי לא עסקינן

בחישוב חשבונאי המצוי בתחום התמחותם של רואי חשבון וכלכלנים, אלא בסוג של הערכה

שרב בה הניחוש וחיזוי העתיד על אומדן ריאלי ראוי".

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

79. בתמ"ש (ת"א) 47769-01-12 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] (26.8.14) נקבע כ"גישת צמצום פערי ההכנסות" מתמקדת פחות בחישוב המדויק של התוספת או ההפסד שנצברו במהלך הנישואים ויותר על ההנחה, כי במהלך הנישואים נוצרה "קהילה משפחתית", שבמסגרתה החליטו הצדדים על אופן התפתחות הקריירה המקצועית של כל אחד מהם. החלטות אלו התבססו על הסתמכות הדדית במכלול המשאבים המשותפים, לרבות כושר ההשתכרות של בן הזוג. על פי גישה זו, על ביהמ"ש לתת ביטוי להיבטים הנמשכים של הקהילה המשפחתית גם לאחר הגירושין, וזאת על ידי מתן "הגנה" לתקופה מסוימת לאחר גירושין, להסתמכותו של אחד מבני הזוג על כושר ההשתכרות של בן הזוג. "

80. בפרשת פלוני לעיל, סקר כבוד השופט שילה את הקרטיריונים שיבחנו בבואו של בית המשפט לדון בפערי ההשתכרות, וקבע כי בין שיקולים אלה כוללים: "היקף הפער בכושר ההשתכרות, גיל בן הזוג הביתי ואפשרות כניסתו למעגל העבודה, האם בן הזוג הביתי נושא בנטל העיקרי של גידול הילדים וגיל הילדים שנותרו במשמורתו, היקף הרכוש שבן הזוג הביתי מקבל כתוצאה מאיזון המשאבים, היקף השכלתו של בן הזוג הביתי והמועד שהוא עתיד לקבל את חלקו בפנסיה של בן הזוג."

כפי שנתן לראות בחוות דעתו המומחה התייחס לנתונים אלה ובין היתר לגובה הפרשי ההשתכרות, מספר שנות הנישואין, שיעור הפיצוי השנתי ואפשרות ההתפתחות המקצועית של האישה. מוצאת אני ששיקולים אלה הם הצריכים בבחינת סכום הפיצוי, ויישומם במסגרת התחשיב נעשה באופן נכון וצודק. האישה מנגד, לא העלתה כל פרמטר שלא נבחן והיה צריך לקביעת גובה הפיצוי, כי אם הפנתה למקרים אחרים בהם נפסק שיעור גבוה יותר. כאמור לעיל; שיעור הפיצוי נבחן בכל מקרה לגופו ואין להקיש מפסיקה גבוהה יותר על ענייננו מקום בו הנתונים הצריכים, שונים.

81. אשר על כן, ומכל המפורט לעיל, מצאתי לקבל במלואה את חוות דעת המומחה בשאלת גובה הפיצוי בעבור פערי השכר.

82. מכאן אדרש לאופן ביצוע התשלום פערי נכסי הקריירה; האיש סבור שיש לשלם את סכום הפיצוי באופן מהוון, וזאת על פי הפסיקה הרווחת והאישה עותרת לתשלום עיתי חודשי עד לפרישת האיש לפנסיה. האקטואר קבע שבנסיבות עסיקן אין המדובר באופציה סבירה שכן יכול והאיש יבקש לצאת פרישה מוקדמת ולא יוכל לעשות כן נוכח התשלום העיתי. משכך, בחוות דעתו הציע לחלק את התשלום ל- 48 תשלומים, שווים ורצופים, וכפי שציין:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

הבעל יעביר לאישה כיום סך של 170,761 ₪.

הסך הנ"ל נובע בעיקר מפערי החשתכרות, אשר על פי האמור בבאור 6 (בנספח) תיוונם נערך בגין תקופה של 4 שנים, ועל כן נכון לפרוס את הסך הנ"ל ל- 48 חודשים בהתאם, כך שתחל מחודש 11/2015 עד וכולל חודש 10/2019, יעביר הבעל לאישה מידי חודש בחודשו סך של 3,558 ₪. הסך החודשי יעודכן אחת ל- 3 חודשים לפי מדד המחירים לצרכן. מדד הבסיס לעדכון הינו המדד הידוע ביום חוה"ד, קרי מדד חודש 9/2015, שפורסם ביום 15/10/15.

יובהר, כי במידה והבעל משלם מזונות ילדים, יש לתפחית מהסך החודשי את הסכום המתקבל ממכפלת דמי המזונות החודשיים ב- 22.25%.
לדוגמה: אם הבעל משלם מזונות חודשיים בסך 2,000 ₪, יש לתפחית מהסך החודשי 445 ₪, ובמקום שהבעל יעביר 3,558 ₪ בחודש הוא יעביר רק סך של 3,113 ₪ בלבד.

בחקירתו חזר המומחה והסביר את אופן ביצוע החלוקה, וכפי שהצהיר: "מפנה לחווה"ד הראשונה, לשאלת המוניטין שהינו בסך כ 390,000 ₪, יש פיצוי היא צריכה לקבל בסך 190,000 ₪, אני הצעתי לפרוס אותו ל 48 חודשים – חושב אדוני לפרוס אותו ליותר חודשים אז הוא יהיה נמוך, אבל אני לא חושב שהפיצוי צריך להיות יותר מ 190,000

₪."

83. על יתרונות וחסרונות התשלומים העיתיים לעומת תשלום חד-פעמי עמד ביהמ"ש בבע"מ 4623/04, שם נפסק:

"שאלת אופן התשלום היא שאלה כבדת משקל. הערכאות דלמטה מצאו לפסוק למשיבה תשלומים עיתיים חלף תשלום חד-פעמי. ישנם טעמים לכאן ולכאן. הטעמים העיקריים התומכים בשיטת התשלום העיתי הינם, ראשית, האפשרות להתאים את התשלום לשינויים בחייו המקצועיים של בן הזוג החיצוני. אם חפץ הוא לחדול מעבודה או להסב את מקצועו, ניתן יהיה ליתן לכך ביטוי בתשלומים. כך, יש הטוענים, מתפוגג החשש מפני "כפיית" עבודה על בן-הזוג החיצוני, להבדיל מן השיטה של תשלום חד-פעמי, שבה צריך היה לכאורה להמשיך ולעבוד כפי שנקבע מראש, כדי לעמוד בדיעבד בתשלום שנקבע.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

שנית, שיטה זו מקלה על בן הזוג המשלם את עול התשלום, שכן היא אינה כופה עליו תשלום אחד משמעותי ופורשת את התשלומים לאורך זמן. חסרונה של שיטת התשלומים העיתיים הוא יתרונה של שיטת התשלום החד-פעמי. בנסיבות של גירושין, קיימת חשיבות רבה להפרדה הסופית בין בני הזוג. התשלום החד-פעמי מקל על הפרוד. חסרון נוסף של שיטת התשלומים העיתיים הוא הצורך במערך ארגוני, שיעסוק בביצוע התשלומים, והצורך - או הכרח - בהתדיינויות חוזרות ונשנות לויסות גובה התשלום (השוו: ע"א 1819/03 אבישג אברהם נ' ש.ר.ב. (בי"ח מעיני הישועה), תק-על 2006(1) 3431). לצד היתרון הגלום בשיטת התשלום העיתי מבחינת האפשרות לווסת את סכום התשלום, מתעורר חשש שבן-הזוג החיצוני ימצא עצמו בקשיים כלכליים, ויתקשה לעמוד בתשלומים העיתיים.

...

לאור טעמים אלה, אנו סבורים כי על דרך הכלל, וככל שהדבר אפשרי ומועיל, עדיפה שיטת התשלום החד-פעמי. הטעם המרכזי לכך הוא הימנעות משימור קשר כלכלי בין הצדדים אם אין הם רוצים בכך. בדרך זו יכול גם בן-הזוג מקבל התשלום לתכנן את עתידו על סמך הסכום שקיבל באופן וודאי (השוו: עניין חסל הנ"ל, בעמ' 257-258; בע"מ 1681/04 פלונית נ' פלוני, פ"ד נט(4) 614). אולם אין לקבוע מסמרות. ראוי לה להלכה שתפתח ממקרה למקרה, ויהיו בוודאי נסיבות בהם יתאימו יותר תשלומים עיתיים."

84. בענייננו, לצדדים אין ילדים קטינים, ועם סיום הנישואין, אף בהיעדר גט פיטורין, אין ביניהם כל קשר זולת בכל הקשור בהסדרת איזון הנכסים, וכפי שניתן להתרשם, מי מהם אינו מבקש לשמר את הקשר עם האחר. מכאן, יש לבחון את מידת ההכבדה בביצוע תשלומים עיתיים, כרצון האישה, ובכלל זה יכולתו הכלכלית של האיש לביצוע תשלומים אלה, כמו גם הפגיעה הצפויה במקרה בו יבקש לפרוש משירותו, אל מול הנזק שיגרם לאישה באם התשלום יהוו או באם תקופת ביצוע התשלומים, תקוצר. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי שיש בהצעת האקטואר לביצוע בכדי לאזן בין זכויות הצדדים; תשלומים עיתיים לתקופה בת 48 חודשים, תבטיח מחד כי האיש יוכל לעמוד בהתחייבות זו, שאינה ארוכת טווח והדורשת את שימור הקשר בין הצדדים, כמו גם תאפשר לו לפרוש משירותו ככל ויבקש לעשות כן, ומאידך, תאפשר לאישה תמיכה חודשית כמו גם להסתגל, לשקם את עצמה ואף לרכוש השכלה לצורך הגדלת הכנסתה החודשית. לכל האמור יש ליתן את הדעת לעובדה כי הצדדים אינם מנהלים חיים משותפים מיום XXX.14.

85. מכל האמור מצאתי לאמץ את הצעת האקטואר לעניין אופן ביצוע התשלום בעבור פערי ההשתכרות, קרי שסכום הפיצוי כקבוע בחוות הדעת ישולם ב- 48 תשלומים חודשיים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

בחירת חלופת תשלום סכומי האיזון כקבוע בחוות דעת האקטואר:

86. לטענת האישה, יש לבצע את איזון המשאבים בין הצדדים באמצעות תשלום הסכומים כקבוע בחלופה המהוונת וככל ולא ייקבע תשלום עיתי חודשי בגין פערי ההשתכרות אזי יש לחלק את רכוש הצדדים באופן בלתי שוויוני, וכפי שאדון בטענה זו בהמשך פסה"ד; לטענת האיש, אין לכפות עליו היוון זכויות ללא הסכמתו, וממילא לא יוכל לעמוד בתשלום הסכום באופן מהוון. שאלת אופן איזון הזכויות באין הסכמה בין בני הזוג קבועה בסעיף 6 (ג) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973 (להלן: "חוק יחסי ממון"):

"באין הסכמה בין בני הזוג בשאלה מה מגיע מהאחד לשני או באיזה דרך יבוצע האיזון יחליט בית המשפט או בית הדין, לפי הנסיבות ורשאי הוא לקבוע מועד הביצוע..."

87. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שאין מקום להורות על איזון על פי החלופה הראשונה, קרי באצעות תשלום מהוון; כידוע, איזון המשאבים יעשה בדרך כלל בהתאם לחלופה השנייה, קרי, איזון במועד הבשלת הזכויות, תוך שאיזון על פי החלופה המהוונת יעשה לרוב כאשר ישנה הסכמה בין הצדדים (ראו לעניין זה עמדתו של השופט י. גייפמן במאמרו י. גייפמן, "זכויות פנסיה ונכסי פרישה אחרים – כנכסים בני חלוקה", הפרקליט מא(א-ב), עמ' 124-125). הרציונל העומד באפשרות השנייה באיזון הזכויות, טבוע באי יכולת הכלכלית של הצדדים לפרוע בשלב זה את זכויותיהם וחובותיהם האחד כלפי השני משום שהזכויות טרם נזילות. עמדת השופט גייפמן קובעת כי "למרות שלבית המשפט יש שיקול דעת רחב לבחור, במסגרת הסדרי הביצוע, בין החלופות השונות: מימוש במועד הבשלת הזכויות, חיוב בסכום חד פעמי במועד חלוקת הרכוש בין בני הזוג על פי תחשיב של אקטואר, וחיוב בתשלומים ממועד חלוקת הרכוש - רצוי הוא שרק במקרה חריג ייקבע מועד אחר, שאינו מועד הבשלת הזכויות, למימוש הזכויות של בן הזוג התובע. חריג זה יש להחילו בהסכמת הצדדים או כאשר בן הזוג הנתבע הינו עתיר נכסים, בה בשעה שכן הזוג התובע נתון בקשיים כספיים חמורים או נזקק לכסף למחייתו". ראה לעניין זה י. גייפמן, "זכויות פנסיה ונכסי פרישה אחרים - כנכסים בני חלוקה", הפרקליט מא(א-ב) עמ' 124-125.

88. בחירת החלופה הנכונה והראויה לאיזון המשאבים תעשה בהתאם לנסיבותיו של אותו מקרה ספציפי, וללא קביעה חד משמעית מהי החלופה שהיא בבחינת הכלל ומהי החלופה שהיא בבחינת החריג (ראו השופט אלון גביון בתמ"ש (ב"ש) 3288-03-14 פלונית נ' פלוני מיום 07.07.2015). בעניינינו, לא מצאתי שישנן נסיבות המקימות את אותו צורך מיוחד הדורש איזון אף ביחס לזכויות שטרם הגיע מועד פירעונן וזאת משלושה טעמים עיקריים:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

א. ראשית, לא הוצגו נימוקים המלמדים על הצורך בסטייה מדרך המלך; סכומי האיוון אף בהתאם לחלופה השנייה, ובתוספת התשלומים החודשיים בעבור פערי ההשתכרות, כמו גם זכויותיה של האשה בנכס, אינם מביאים למצב בו האשה חלילה לא תוכל להתקיים או תמצא בחסרון כיס מהותי. בנוסף, משך 6 שנים האשה עושה שימוש בלעדי בנכס שבבעלות הצדדים והאיש לא העלה כל טענה לעניין זה. זאת ועוד, פירוק השיתוף בנכס עוכב משך כל השנים, תוך ששווי הנכס אינו מבוטל והוערך בסך של 1,240,000 ₪. יצוין שעל זכויות הצדדים בנכס רובצת משכנתא ברם יתרתה לסילוק זניחה ביחס לשווי הנכס.

ב. שנית, ככל ועל האיש להעביר לידי האשה חלק מן הזכויות הפנסיוניות המשולמות לו כבר כעת מידי חודש, הרי שיש להתחשב בסכומים אלה לעניין הכנסת הצדדים לצורך בחינת תשלום פערי ההשתכרות. כלומר, יכול ושינוי בהכנסת האשה נוכח העברות הכספים יש בו בכדי לשנות במאזן ההכנסות, ובכך להשפיע על תשלום פערי השכר.

ג. שלישית, עסקינן בסכומים שאינם מבוטלים (מעל מיליון ₪) והוראת תשלום מהוון תביא את האיש, אשר אין בידו סכומי כסף נזילים בגובה זה, להתחייבויות שייתכן ולא יוכל לעמוד בהן, בפרט מצב בו לאחר שיבוצע איוון המשאבים לרבות פירוק השיתוף, מצבה הכלכלי של האשה יוטב באופן משמעותי ובכך למעשה יצטמצמו הפערים בין הצדדים.

89. לאור כל האמור לעיל מצאתי לאמץ את החלופה השנייה (חלופה ב') בחוות הדעת השנייה של האקטואר, בהפחתת תשלומי המשכנתא, כפי שיפורט בהמשך. כן, אני מקבלת את חוות הדעת הרביעית שהוגשה לתיק, לגביה אין מחלוקת.

חלוקה בלתי שוויונית;

90. כמפורט לעיל, במסגרת כלל עתירותיה, סבורה האשה שיש להטיל על האיש חיוב עבור מזונותיה בסך של 7,500 ₪; תשלום עיתי חודשי בעבור פערי שכר בסך של 8,000 ₪ לחודש עד פרישתו לפנסיה; חלוקה שוויונית של דירת הירושה; לקבוע שעל האיש את סילוק מלוא החובות המשותפים ולהורות על חלוקת הזכויות בדירת המגורים באופן שתקבל 80% משווין והאיש יקבל 20%. טענות אלה מבססת האשה על פערי השכר בין הצדדים, תוך שלדידה חלוקה בלתי שוויונית, כפי שעתרה, יביא לשוויון תוצאתי. מנגד טוען האיש שפערי ההשתכרות מאוזנים במסגרת חוות הדעת, וממילא אין בהם לכשעצמם עילה לביצוע איוון בלתי לא שוויוני.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

91. סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון מאפשר לביהמ"ש, במקרים המתאימים, לסטות מן הכלל שנקבע בסעיף 5(א) לחוק ולקבוע איזון של נכסי בני זוג שלא מחצה על מחצה ובכך מקנה גמישות בהסדר איזון המשאבים האחיד של חלוקה שווה, באמצעות חלוקה לפי יחס אחר או על-פי מועד מוקדם יותר. שיקול הדעת המוקנה לביהמ"ש צריך שישמש גם כמנגנון המתקן עיוותים שנוצרים מפערי כוחות בין הצדדים סביב הליך הגירושין (ראה: "יחסי ממון בין בני זוג", בעמ' 340-341).

92. סעיף 8 (2) לחוק אינו מפרט מתי ביהמ"ש יעשה שימוש בשיקול הדעת שניתן לו ובאופן שיעשה כן והדרישה הקבועה בחוק הינה **"נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת"** (בג"צ 4178/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני לערעורים [פורסם בנבו] (13.12.2006); בג"צ 8928/06 פלונית נ' ביה"ד הרבני הגדול לערעורים בירושלים, פד"י ס"ג(1) 271 (2008)). הפסיקה מדגישה שהשימוש בכלי זה צריך להיעשות במקרים מיוחדים ובמשורה, אחרת היוצא מן הכלל יהפוך לכלל והכלל יהפוך ליוצא מן הכלל (ע"מ (ירושלים) 824/05 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2006); ע"מ (חיפה) 614/07 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (16.4.2008)). אשר על כן, נטל ההוכחה מוטל על המבקש לסטות מחלוקה שוויונית והוא נטל כבד (תמ"ש (ב"ש) 25512-03-10 ו.ז. נ' ר.ז. [פורסם בנבו] (31.7.2011); בג"צ 6037/18 פלונית נ' ביה"ד הרבני האזורי בת"א [פורסם בנבו] (18.2.2019)).

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, מצאתי לדחות את מלוא טענות התובעת לעניין זה;

93. ראשית יובהר שבניגוד לטענת האישה, אין בעובדה שהזכויות בדירת הירושה נתונות לאיש במלואן בכדי להביא בהכרח לכך שיעשה שימוש בהוראת סעיף 8(2). לעניין זה יפים דברי כבוד השופטת אספרנצה אלון ב עמ"ש (מחוזי חיפה) 33249-05-15 ז. א. נ' ז. ל (פורסם בנבו, 21.12.2015), שם קבעה:

"...תוצאת החלוקה בין בני הזוג אינה שווה והרכוש שנותר בבעלות כל אחד מהם שונה.

אין בכך כשלעצמו - כדי להצדיק חלוקה שאינה שווה.

במאמרו של פרופ' שחר ליפשיץ יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון, חוקים א' 2009 – 317, סוקר המחבר את התפתחות הפסיקה בכל הקשור לנכסים אשר לכאורה אינם ברי איזון. לשיטתו, יש לשמור על האבחנה בין נכסי המאמץ המשותף לנכסים חיצוניים, לצורך איזון המשאבים. כאשר מדובר בנכסים חיצוניים (נכסים מלפני הנישואין, ירושות ומתנות הניתנות לאחד מבני הזוג), יש לכבד את ההוראה המתייחסת לנכסים הללו כנכסים פרטיים ששוויים לא יאוזן. נכסים אלו אינם תוצר של מאמץ משותף ומשום כך הרציונאל הנורמטיבי המצדיק את הסדר השיתוף הרגיל, אינו חל לגביהם (ראה עמ' 266 – 265 למאמר)."

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

94. באשר לפערי השכר, יכולותיו הכלכליות של מי מבני הזוג ונסיבות מיוחדות לקביעת חלוקה בלתי שוויונית נקבעו מבחנים המסייעים ליישום בפס"ד המאלף של כבוד השופט ניצן סילמן ב תמ"ש (משפחה קריות) 18044-02-09, שם קבע:

"הנסיבות המיוחדות המתוארות בפסיקה הנן משלושה סוגים עקרוניים (וראה רוזן צבי, יחסי ממון בין בני זוג, עמ' 353-357) -:

א. נסיבות הקשורות ביכולות הכלכליות של כל אחד מהצדדים לאחר גירושיהם (יכולת הכנסה, נכסי קריירה וכיו"ב); אלה הן נסיבות "קלאסיות" העונות על הגדרת כב' בית המשפט המחוזי של "חוסר איזון בולט באופן מיוחד", מבחינה כלכלית.

ב. נסיבות מיוחדות הקשורות בצבירות הנכסים על שם מי מבני הזוג- מקרה בו לאחד מהצדדים נכסים "חיצוניים" רבים (מירושה או ממתנות), מקרה בו אחד הצדדים בחר להכניס את זכויותיו החיצוניות לתוך הקופה המשותפת בעוד השני מסרב לעשות כן, וכיו"ב (לניתוח נפלא של הסוגיה- ראה פרופ' שחר ליפשיץ, "יחסי משפחה וממון- אתגרים ומשימות, בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון", חוקים א 2009, 36-7, במיוחד בעמ' 26 ואילך).

ד. נסיבות הקשורות בהתנהגות מי מהצדדים- מקרים בהם התנהגות הצדדים מביאה לכך שתחושת הצדק מתקוממת כנגד יישום פשטני של הוראות חוק יחסי ממון; כך למשל במקרים של פירוד ממושך בין הצדדים (למול אורך חיי הנישואין), מקרים של הימורים והוצאת נכסים לטובת מעילה באימון (וראה ע"מ (י-ם) 473/03, תמ"ש 43611/98, ויש הסוברים כי גם מקום בו מדובר באלימות- וראה ע"מ (י-ם) 638/04.

33. במקרים בהם חלו הנסיבות החריגות, במיוחד בשל התנהגות, ראה בית המשפט לא אחת לגרוע נכסים ממסת האיזון או להוסיף על נכסים אלו (וראה דוגמא קלאסית, בטענת אלימות, בפרשת תמ"ש 26473/97).

95. לאחר בחינת טענות הצדדים והעובדות בעניינו, סבורני שהאיזון הנכון והצריך הינו בקבלת חוות דעת האקטואר, אגב הפחתת החזר תשלומי המשכנתא בהם נשא האיש כפי שיפורט, ותשלום פיצוי בגין פערי שכר, ומשכך, אין מקום לעשות שימוש בסעיף 8(2) לחוק וזאת מכמה טעמים;

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

- א. אכן, כטענת האישה, בין הצדדים פערי השתכרות מהותיים ברם לא מצאתי שיש בהם בכדי טעמים מיוחדים ולו מהטעם שאלה מצאו מקומן באיזון שנערך ואושר בחוות דעת האקטואר כאמור לעיל. מכאן, שעה שהאישה פוצתה בגין פערים אלה, אין מקום להרחיב ולעשות גם שימוש בסעיף אגב ביצוע חלוקה בלתי שוויונית. לעניין זה אפנה לעמ"ש 363/06 (מחוזי חיפה) שניתן ע"י כבוד השופט עמית, שם קבע במקרה בו היו פערי שכר בין הצדדים שלא לאזן בין זכויות הפנסיה של הצדדים וזאת לאחר שמצא כי " **איני רואה מניעה להשתמש בכלי של סעיף 8 לחוק יחסי ממון על מנת להשיג תוצאה ראויה המתחשבת בנכסי העתיד ובשוויון ההזדמנות לכל אחד מבני הזוג היוצא לדרכו החדה לאחר הגירושין.**" מכאן; ובענייננו באופן הפוך, מקרה בו אוזנו פערי ההשתכרות בין הצדדים, אין מקום לקבוע גם חלוקה בלתי שוויונית.
- ב. לעניין תחושת הצדק ומתן אפשרות לאישה לשקם את חייה, וזאת לאור שנות הנישואין המרובות, מוצאת אני שנעשה איזון הן בפסיקת פערי השתכרות, הן במתן זכות מגורים בלעדית לאישה בנכס המגורים המשותף של הצדדים ללא ששילמה דמי שימוש או נשאה בתשלומי משכנתא וסכום זה אף לא יקוזזו מסך החובות (כפי שיפרוט בהמשך) והן בסכומים העתידיים אותם תקבל האישה באיזון הזכויות על פי חוות דעת האקטואר. סבורני שהאישה, בשים לב לגילה, לעובדה שאינה אם לקטינים ולסכומי האיזון שנפסקו, יכולה לשקם את חייה, לרכוש השכלה, להגדיל את היקף הכנסתה, ובהתאמה, גם את היקף הכנסותיה.
- ג. לא מצאתי לקבל את טענת האישה ולפיה נוכח התנהלות האיש, ובכלל זה הפרשייה הקשורה במשבר האמון המדובר "בנסיבות מיוחדות". אין חולק שהאיש אכן בגד באמון האישה, ואף ננקט כנגדו הליך משמעתי בשל כך, ובגידה זו, לכאורה, הביאה לסיום מערכת היחסים בין הצדדים. עם זאת, אינני מוצאת כי התנהלותו זו של האיש, ועל אף שאין חולק אודות הפגיעה שנגרמה לאישה בעקבותיה, מביאה לכדי אותו נסיבות מיוחדות בהם על בית המשפט לסטות מדרך המלך ולעשות שימוש בחריג לכלל. לעניין זה אפנה לדבריו של כבוד השופט עמית בע"א 8489/12 פלוני נ' פלוני (פורסם במאגרים (פורסם בנבו)), שם קבע:
- "ההתחייבות בין בני זוג לקבל על עצמם את האיסור של "לא תנאף" היא במישור החברתי-מוסרי-דתי, אך אין לייבאה אל תוך המשפט. הדין הנזיקי אינו חרב התלויה מעל מיטת בני הזוג, ועוולת הרשלנות אינה "הנוסע השלישי" הנחבא בין

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

הסדינים, בבחינת נטע זר אשר עלול לפתע להתעורר מתרדמתו ולרמוס את הפינות
האינטימיות-רגשיות ביותר של בן אנוש".

בהמשך לפס"ד של כבוד השופט עמית ניתנו פסקי דין מאוחרים המיישמים את
גישתו ולפיה אין בהפרת ההתחייבות המוסרית במעשה בגידה בכדי להקים סעד של
אכיפה משפטית, ובעניינו שימוש חריג בהוראות החוק. לכך אפנה לתמ"ש (משפחה
נצרת) 4046-05-12 ל.מ.נ' א.מ. (נבו 02.01.2017) שם נקבע:

"בית המשפט העליון קובע, כי ניאוף הינו התחייבות במישור המוסרי-דתי-חברתי
שאין לאפשר אכיפתו המשפטית (שם, פסקה 6 סייפה) (לפסה"ד של ביהמ"ש
העליון; תוספת שלי ל.ד.ח.). ניתן לומר, כי בניגוד למגמה רווחת ומתגברת של
תביעות בענייני משפחה בגין עילות רגשיות ורוחניות ורצון של ערכאות דיוניות להגן
על ערכים אישיים, אישיותיים ומשפחתיים, מבקש בית המשפט העליון לקבוע
מסלול חדש ובו העדפה הולכת וגוברת של ערכים מוסדיים, מערכתיים
ותועלתניים."

עוד נקבע כי גם במקרה בו הייתה בגידה מצד מי מבני הזוג, ואף אם זו גרמה לפירוד בין
הצדדים, אין בכך בכדי לפגוע בשיתוף ביניהם או בכדי להקנות זכות יתר לצד שכנגד, תוך
שאין בחלוקה בלתי שוויונית בכדי "הענשה למפרע". לכך אפנה לבג"ץ 8928/06 פלונית
נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים, סג(1) 271 (2008), שם נקבע:
"ב-ע"א 264/77 דרור נ' דרור, פ"ד לב(1) 829 (1978) (להלן: עניין דרור) נקבע (ברוב
דעות) כי "נטישת הבית או בגידה עשויות ליצור קרע בין בני הזוג ובדרך זו לשים קץ
לשיתוף, אך אין נענשים עליהן למפרע על ידי נטילת הזכויות ברכוש המשותף"
[ההדגשה הוספה, מ.נ.]. ב-ע"א 384/88 זיסרמן נ' זיסרמן, פ"ד מג(3) 205 (1989)
(להלן: עניין זיסרמן) נקבע כי "לאשם היחסי בפירוק הנישואין אין ולא כלום עם
הזכויות ברכוש המשותף, ואין המשיב מאבד זכויות הקנין שרכש במהלך הנישואין אף
אם הוא, לצורך ההנחה בלבד, האשם היחיד בפירוק השיתוף". ב-ע"א 819/94 לוי נ'
לוי, פ"ד נ(1) 300, 304 (1996) וב-בג"ץ 1135/02 וזגאל נ' בית הדין הרבני הגדול
בירושלים, פ"ד נו(6) 14 (2002) חזר בית משפט זה על הקביעות האמורות. הנה כי כן,
אף אם נניח, כטענת המשיב 2, כי העותרת היא האשמה היחידה בפירוק השיתוף, הרי
שאין הדבר מצדיק פגיעה למפרע בזכויותיה ברכוש המשותף שנצברו עד לאירוע."

....

"קביעות בית משפט זה לפיהן אין נענשים על בגידה למפרע על ידי נטילת הזכויות ברכוש
המשותף, כוחן יפה, לדעתי, בין אם הרכוש הוא משותף מכוח הלכת השיתוף ובין אם חל

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

עליו הסדר האיזון הקבוע בחוק יחסי ממון, שהרי הזכויות הסוציאליות הן חלק מפירות
ההשתכרות הכוללת אשר נצברו במהלך תקופת עבודתו של בן הזוג.

לסיכום האמור; חלוקה בלתי שוויונית, כקבוע בסעיף 8 (2) הינה החריג לכלל ומרוקן מתוכן את
הוראת סעיף 5(א) לחוק. על כן, חלוקה כאמור תעשה במקרים חריגים ועת ישנן נסיבות מיוחדות
המצדיקות זאת. בעניינו, האישה לא הצביעה על כל נימוק מיוחד וטענותיה ולפיהן נוכח בגידת
האיש כמו גם פערי השכר יש מקום להחיל את החריג, מצאתי לדחות.

פירוק שיתוף בדירת המגורים;

96. הצדדים בעלים במשותף ובחלקים שווים בדירת מגורים, שפרטיה לעיל; בהתאם לחוות דעת
השמאי מחודש 16/X, שווי הדירה כפנויה וחופשית מכל חוב ושעבוד הינו 1,240,000 ₪. האיש
סבור שמשך הזמן שחלף מאז נערכה חוות הדעת, ולאור עליית המחירים המתמדת בשוק הנדל"ן,
ערכה עלה והינו למצער 1,400,000 ₪. האישה אינה מכחישה טענה זו, כמין גם אינה יודעת מה
ערכו של הבית כיום תוך שאינה פוסלת אפשרות שיימכר בערך גבוה יותר (ראה לעניין זה עדותה)

97. מי מהצדדים לא העלה כל טענה לעניין פירוק השיתוף זולת טענת האישה לחלוקה בלתי שוויונית
כמו גם אף צד לא ביקש לרכוש את זכויות הצד שכנגד תוך שהאיש עתר למכירת הדירה בשוק
חופשי.

98. בנסיבות ולפיהן לא מצאתי לקבוע חלוקה בלתי שוויונית והצדדים בעלים במשותף ובחלקים
שווים של הזכויות, ושעה שכלל המחלוקות הרכושיות בין הצדדים הוסדרו במסגרת פס"ד זה,
ובשים לב לכך שבנכס לא מתגוררים קטינים ולא הוצג על נימוק הדורש את עיכוב פירוק השיתוף,
אני מורה על פירוק השיתוף בדירת המגורים וזאת באמצעות מכירתה בשוק החופשי ובהתאם
להוראות שייתנו בסייפא לפס"ד.

תמ"ש XXX, תמ"ש XXX: מזונות אישה;

את תביעת האישה לפסיקת מזונות אישה מצאתי לדחות;

99. סעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 (להלן: חוק המזונות) קובע שאדם
חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו. בעניינו הצדדים יהודים, נישאו זל"ז

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

כדמו"י ונכון למועד מתן פס"ד טרם התגרשו זמ"ז בגט פיטורי. (ראה לעניין זה הודעת האישה מיום 21.XXX).

100. הדין האישי קובע שאשת איש זכאית למזונות אלא אם כן איבדה זכותה ושהבעל יהיה פטור מלזון את אשתו במקרה בו אינה חיה עמו, אם הסיבה שגרמה להפסקת הדיור המשותף באה ממנה (ע"א 256/65 מילר נ' מילר, פ"ד יט(3) 171). הכלל הוא שדמי המזונות יהיו על פי רמת החיים לה הורגלה האישה קודם הסכסוך בתקופה בה חיו הצדדים יחד (ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721; ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 147; ע"א 4316/96 פלולי נ' פלולי, פ"ד נב(1) 394); בענייננו, אין חולק שהאיש הוא שעזב את בית מגורי הצדדים בשנת 2015, ועד ליום זה נושא בהלוואת המשכנתא חלף תשלום מזונות אישה, וזאת כפי שנקבע בהחלטת המזונות הזמניים (ראה סעיף ו' להחלטה). לעניין תשלום מזונות אישה מעבר לחיוב האיש בתשלומי המשכנתא נקבע באותה החלטה, בסעיף 15, כדלקמן:

"עם זאת, נוכח הכנסתו הפנויה של המשיב לאחר תשלום החובות המשותפים של הצדדים, החיוב הרחב שהושת עליו למזונות הילדים, לרבות מלוא הוצאות החינוך והבריאות ונוכח חיוב הבעל בתשלום חלקה של האישה במשכנתא מדין מזונות, אין מקום להטיל על הבעל בשלב זה חיוב נוסף של תשלום חודשי לאשה בפרט כאשר האישה עובדת ומשתכרת".

101. בבע"מ 3151/14 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 05.11.2015) (להלן: **"בע"מ 3151/14"**) נעשתה סקירה מאלפת בשאלת התקופה הצריכה לחיוב איש במזונות אשתו כל עוד הם נשואים וכן לעניין **"התפר"** שבין דיני המשפחה האזרחיים לדין האישי, כמו גם ל"סינכרון" בין פסיקותיו של בית הדין הדתי לבין פסיקותיו של בית המשפט לענייני משפחה. כך נקבע:

"נקודת המוצא לדיון שבפנינו נמצאת בדין האישי החל על הצדדים. בענייננו, זהו הדין הדתי היהודי, אשר לפיו קיים קשר הדוק בין זכאות האשה למזונות לבין קשר הנישואין. באופן עקרוני, רק אשה נשואה זכאית למזונות (בכפוף לכך שניתן להתחשב בפסיקת המזונות בהכנסותיה של האשה מ"מעשי ידיה"). לעומת זאת, לאחר הגירושין האשה אינה זכאית למזונות עבור עצמה (וזאת, בשונה מן המזונות הנפסקים לילדים קטינים ומשתלמים בפועל לידי האשה ככל שהילדים נמצאים במשמורת) (ראו עוד: בנציון שרשבסקי ומיכאל קורילנדי דיני משפחה כרך א 291-379 (2015) (להלן: שרשבסקי וקורילנדי)). עמדה זו של הדין הדתי היהודי מחייבת גם את בית המשפט לענייני משפחה." (הדגשות שלי ל.ד.ח.)

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

102. עוד נקבע בבע"מ 3151/14 לעניין חיוב איש במזונות אשתו כדלקמן:

1
2
3 "קיים אפוא חשש כי נשים שהתגרשו בגיל מבוגר ואינן משולבות בשוק העבודה
4 יגיעו עד פת לחם, במיוחד אם הרכוש המשפחתי שנצבר במהלך השנים הוא דל
5 כשלעצמו. כפועל יוצא מכך, נשים שאלו נסיבות חייהן עשויות לסרב להתגרש, גם
6 כאשר אין סיכוי של ממש להמשכיותה של המערכת הזוגית. זאת, משום שכאשר
7 המזונות תלויים בקשר הנישואין, כמו בהלכה היהודית, הגירושין צפויים להוביל
8 לגדיעת מקור פרנסתן.
9 החשש מפני ההשלכות של סיום קשר הנישואין על הזכאות למזונות מצידה של
10 אשה שלא עבדה במהלך תקופת הנישואין גובר באותם מצבים שבהם טרם בוצעה
11 חלוקת רכוש בין הצדדים".
12

103. כמפורט, הצדדים עדיין נשואים זה לזה, האישה עובדת וכפי שנקבע בהחלטת בית המשפט
13 האיש נושא בתשלומי המשכנתא חלף מזונותיה. בנוסף, ועל פי הוראות פס"ד זה, נפסקו לטובת
14 האישה פיצוי בגין פערי השתכרות כמו גם זכאית היא לסכומים נכבדים הקשורים באיזון
15 המשאבים ולמכירת זכויות הצדדים בנכס, שלמצער, בהתאם לחו"ד השמאי מסתכמות בסך של
16 כ- 600,000 ₪. בנסיבות אלה, ולאחר שהונחה לפניי המפה הכלכלית של האישה, לא התרשמתי
17 שאי פסיקת מזונות תביא אותה, חלילה, לכדי חסרון כיס או לכדי מצב כלכלי קשה בו לא תוכל
18 לכלכל עצמה, למלא אחר מלוא צרכיה ובכלל זה מדור ואחזקתו. לאישה תשתית כלכלית איתנה,
19 שתבטיח כי תוכל לשקם עצמה, למצוא דיור חלופי ואף לכלכל את עצמה בכבוד.
20
21

104. אציין כבר עתה שמצאתי לדחות את טענת האישה ולפיה הוצאותיה החודשיות השוטפות
22 מסתכמות בסך של כ- 14,000 ₪ (ראה לעניין זה עדותה). טענתה זו נטענה ללא אסמכתאות
23 המלמדות על תשלומים הנטענים תוך שהמדובר בסכומים מופרזים בפרט עת האיש הוא זה
24 שנושא בתשלומי המשכנתא כמו גם בהחזר ההלוואות. האישה מסכימה ששכר עבודתה בסך של
25 4,000 ₪ יופחת מהסכומים בהם עותרת לחיוב האיש ומכאן מבקשת לקבוע את מזונותיה בסך
26 של 10,000 ₪. עם זאת בסיכומיה עותרת לחיוב האיש בסך של 7,500 ₪; מכאן, דה-פקטו, ובשים
27 לב לעתירת האישה לחיוב האיש בסך של 8,000 ₪ עבור פערי שכר, סבורה שעל האיש להעביר
28 לידה, מידי חודש, סך של 18,000 ₪, ולחילופין 15,500 ₪ וכן להמשיך ולשאת במלוא חובות
29 הצדדים. את טענותיה אלה של האישה מצאתי כמופרזות, בלתי צודקות וכאלה שאינן מתיישבות
30 עם הדין.
31
32

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

105. כזכור, בין כלל השיקולים יבחן בית המשפט אם הכנסת האישה ממעשה ידיה אינה מספיקה לה, ובמקרה זה ישלים מזונותיה (ראו לעניין זה: ד"נ 23/69 יוסף נ' יוסף, פ"ד כד(1) 792). בעניינו, התרשמתי שהכנסתה של האישה, בצירוף כלל הסכומים להם זכאית בהתאם לפס"ד זה, יש בהם בכדי למלא אחר מלוא צריכה, ומכאן, אין כל מקום להשית על האיש חיוב נוסף בעבור מזונותיה, אף בהינתן העובדה שהצדדים טרם התגרשו.

106. לעניין הכנסותיה של האישה, ובאמרת אגב יצויין שעל פי עדותה, בנוסף לסכומים כמפורט לעיל מוענקת לה עזרה כלכלית קבועה מבני משפחתה (לעניין זה ראה עדותה). מעדותה של אחות האישה עולה שזו מעניקה לה סכומי כסף גבוהים, וכפי שהצהירה; **"זה משתנה מחודש לחודש, יכול להיות פעם 8,000 ₪, פעם 5,000 ₪, פעם 7,000 ₪"**, ובנוסף, אחיות נוספות מסייעות בידי האישה, וכפי שהצהירה לעניין זה; **"לא מעט, אבל אני לא שואלת. אני יודעת שהיא עוזרת לא פחות ממני"**.

107. מכל האמור מצאתי לדחות את תביעת האישה לתשלום דמי מזונותיה, ומכאן, נדרשת אני לבחון האם בשל כך יש להורות על קיזוז התשלומים בהם נשא האיש בעבור המשכנתא, חלף מזונות אישה, כפי שבוצע בחישוב האקטואר או לאו; אקדים ואציין שמצאתי לקבוע שאין מקום להורות על השבת הסכומים, ובהתאמה, מצאתי לקזז תשלומים אלה מהסכומים הקבועים בחוות דעת האקטואר וזאת משני טעמים עיקריים:

א. האיש בטיעוניו לא עתר באופן מפורש לעשות כן. אמנם, האיש ביקש לאמץ את קביעות האקטואר, בהתאם להן כאמור בוצע הקיזוז, ברם לא העלה כל טיעון ספציפי לעניין זה, על אף שנהיר כי שאלת הקיזוז תעמוד להכרעה.

ב. בנוסף, על פי הפסיקה הענפה, החזר דמי מזונות שולמו נתונים לשיקול דעת בית המשפט וזה ישקול את **"כל הנסיבות, לרבות אם מדובר במזונות אשה או ילדים, האם המזונות כבר נאכלו, האם ההחזר לא יפגע בקיום הילדים, או האשה, האם סביר בנסיבות העניין לצוות על ההחזר, האם הוא צודק, האם מדובר בסכומים גדולים ובמקרה כזה האם הם שולמו בפועל או טרם שולמו וכיו"ב"** (תמ"ש (י-ם) 16933/99 לי' ש' נ' לי' י' [פורסם בבנו] 02/01/2005); ע"א 125/86 סימונוב נ' סימונוב, (לא פורסם) [פורסם בבנו]; ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3) 449, בעמ' 463. אמנם, כפי שקבעתי לעיל מסת הנכסים לזכותה של האישה אינו מעלה כל חשש שתמצא במצב של חסרון כיס, ובנוסף לזאת, היא עובדת ומשתכרת שכר חודשי. יחד עם זאת, לא נתן להתעלם מן העובדה שעד למועד בו יבוצע איזון

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

המשאבים והאישה תקבל את חלקה ברכוש המשותף, עיקר הכנסתה מתקבל מעבודתה ומעזרת בני משפחתה, ועל כן, בין היתר, ועל אף ההלכה הקובעת כי "דמי מזונותיה תחת ידיה", נפסקו לזכותה מזונות זמניים. בנסיבות אלה לא מצאתי שיהא נכון וצודק להורות על השבתם, תוך שסבורני שיש לראות במזונות ששולמו כמעין "מזונות משקמים". אמנם, ככלל, מזונות מסוג זה אינם משולמים לידי אישה נשואה, שכן זו, בהתאם לנסיבות, זכאית למזונות אישה, ברם הרציונל העומד בבסיס פסיקת מזונות אלה צריך גם בעניינו; מצאתי לפסוק לזכות האישה אישה מזונות בעבור התקופה בה נאלצה לרדת ברמת החיים לה הורגלה ולשקם את חייה ועובדה זו מקבלת משנה תוקף נוכח תקופת הנישואין הארוכה כמו גם פערי השכר המשמעותיים בין הצדדים ולכך יש להוסיף את העובדה שהמדובר "במזונות שנאכלו".

סוף דבר:

תמ"ש XXX: סעד הצהרתי לעניין הזכויות בדירת הירושה;

108. תביעת האישה נדחת במלואה.

תמ"ש XXX: פירוק שיתוף ואיזון משאבים;

109. איזון זכויות הצדדים יבוצע בהתאם לחלופה השנייה בחוות דעתו השנייה והרביעית של האקטואר זולת לעניין קיזוז מחצית מתשלומי המשכנתא בהם נשא האיש, עד ליום מתן פס"ד. סכום זה לא יקוזז מתשלומי האיזון המגיעים לאישה.

110. פיצוי בגין פערי ההשתכרות ישולם בהתאם לקבוע בחוות דעת האקטואר ובהתאם לחלוקת התשלומים כקבוע בחוות הדעת, וזאת החל מיום XXX.21 ובכל 10 לכל חודש עוקב.

111. הצדדים יפנו לאקטואר לצורך שיערוך הסכומים מיום מתן חוות הדעת ועד היום כמו גם עדכון פסיקתאות במידת הצורך.

112. פירוק השיתוף בדירת המגורים יבוצע באמצעות מכירת הנכס בשוק החופשי, וכל צד יהא זכאי לקבלת מחצית מהתמורה לאחר קיזוז יתרת המשכנתא והוצאות המכירה והכל על פי הוראות כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

א. הצדדים יפעלו בשיתוף פעולה למכירת הנכס בשוק החופשי, ובכלל זה יפנו למתווכים ויציגו את הנכס לרוכשים פוטנציאליים. ככל ולא יעלה בידם למכור את הנכס משך 90 ימים מיום מתן פס"ד, ימונה כונס נכסים למכירת הזכויות.

ב. לשני הצדדים זכות ראשונים לרכוש את הזכויות בנכס בהתאם להצעה הגבוהה ביותר שתתקבל וזאת בכפוף למשלוח הודעה בת 7 ימים לצד שכנגד; ככל ושני הצדדים יבקשו לעשות כן תערך ביניהם התמחרות.

ג. הצדדים יישאו בחלקים שווים בכל הוצאות המכירה או הכינוס ובכלל זה ולא רק; פרסום, שכ"ט שמאי, דמי תיווך, עלויות פרסום, מיסים, היטלים, אגרות ושכ"ט עו"ד.

ד. הצדדים יפעלו לסילוק המשכנתא מכספי המכירה, וזו תסולק בחלקים שווים מחלקו של כל צד במכירה. עד למכירת הנכס יישאו הצדדים בחלקים שווים בתשלומים החודשיים וככל ומי מהצדדים יישא בתשלום במלואו, יקוּזו מחצית מהסכום מחלקו של הצד שכנגד, מכספי המכר.

ה. האישה תפנה את הנכס תוך 4 חודשים מיום מתן פס"ד או במועד שיקבע בהסכם המכר שיערך עם רוכש הנכס, לפי המוקדם מבין השניים. עד למועד פינוי הנכס תישא האישה במלוא הוצאות אחזקת הנכס.

תמ"ש XXX תמ"ש XXX מזונות אישה:

113. תביעת האישה לפסיקת מזונות אישה, נדחית;

114. תשלומי המזונות ששולמו לידי האישה, באמצעות תשלומי המשכנתא החודשית, לא יושבו ולא יקוּזו מסכומי האיזון כקבוע בחוות דעת האקטואר.

הוצאות ההליך:

115. האישה עותרת לפסיקת הוצאות גבוהות לאור הימשכות ההליכים. טענה זו מצאתי לדחות ולו מן הטעם שמשך כלל ההליכים התגוררה בנכס המשותף ללא שנשאה בתשלומי המשכנתא או שילמה לידי האיש דמי שימוש. מבלי לפגוע באמור, על מנת שלא להעמיק את הקונפליקט בין הצדדים, כל צד יישא בהוצאותיו.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 46279-03-16 א.ב.נ' א.ו.ב.

1
2
3
4
5
6
7

בזאת תמו המחלוקות לפניי ;
המזכירות תמציא את פס"ד לצדדים ותסגור את כלל התיקים.
פס"ד מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים ובכפוף לתיקוני הגהה.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

ליאת דהן חיון, שופטת

8
9
10
11
12